விபுலானந்த அடிகள்



...கிருஷ்ணக்கோன்,

சென்னை.

விபுலானந்த அடிகள்

இலங்கைக் கல்விப் பகுதி மொழிபெயர்ப்பாளர்

திரு மு. கணபதிப் பிள்ளை அவர்கள்

கட்டுரையைத் தழுவி, சுவாமிகளின் குறிப்புகளைத்
துணையாகக் கொண்டு தொகுக்கப்பட்டது

தொகுப்பாசிரியர்:

திரு மு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள்
தென்புலோலியூர்.



இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோன்

மதுரை பிரசுரகர்த்தர் சென்னை

உரிமை பெற்றது] 1952 [விலை ~~0-9-0~~

முதற் பதிப்பு — 1951
2-ம் பதிப்பு — 1952

Approved by the Madras T. B. C. at the 1952 February meeting for class use Non-detailed study.

எக்ஸெல்ஸியர் பவர் பிரஸ், மதுரை-'52

6 2

53-3

முன்னுரை

தெய்வத்துக்கும் மதத்துக்கும் பாடுபடுவது போல, தாய் நாட்டுக்கும் தாய் மொழிக்கும் பாடுபடுவது மனிதனுக்குச் சிறந்த கடமை என்ற உண்மைக்கு எடுத்துக் காட்டாய் நிற்கும் விபுலானந்த அடிகள் வரலாறு, தமிழ் மக்கள் அனைவரும் அறிந்து மகிழவேண்டிய தொன்றாகும்.

மொழி பல கற்றுச் சிறந்தாலும், தாய் மொழியினிடத்து அன்பு தலைக்கொண்டு, அதனைப் பயின்று நன்கு தேர்ச்சி பெற்று, அம் மொழியிற் கிடந்த குறைபாட்டைத் தம் உணர்வாலும் ஆராய்ச்சித் திறனாலும் நிரப்பிச் செம்மை செய்து தமிழ் மொழிக்கு ஆக்கம் தழுவிச் செய்த அடிகளார் வரலாறு, ஆலமரத்தை அதன் விழுதுகள் தாங்குவது போலத் தாய் மொழியை, அதன் நூல்களைப் பிற மொழிப்படுத்தியும் பிற மொழி நூல்களை அதன்பால் மொழி பெயர்த்தும் புதுநூல் ஆக்கியும் சிறப்புறுவித்தல் அது பயிலும் மக்கள் கடமை என்பதைத் தெள்ளிதின் விளக்கி நிற்கின்றது.

இந்நூல் தமிழ் மக்கள் உளங்களை எல்லாம் மகிழ்விக்கும் என நம்புகிறோம்.

பிரசுரகர்த்தர்.
AN. ANNAMALAI



பொருளடக்கம்



அடிகளார் இளமைப் பருவம்

6-2

விபுலானந்த அடிகள்

அத்தியாயம் 1

பிறப்பும் பதவியும்

பிறந்த நாடு

இலங்கையிலே தமிழ் மக்கள் ஈண்டி வசிக்கும் இடங்கள், முக்கியமாய், வடமாகாணமும் கிழக்கு மாகாணமுமாம். வட மாகாணத்தில் தலைமையாயுள்ளது யாழ்ப்பாணம். கிழக்கு மாகாணத்தில் தலைமையாயுள்ளது மட்டக்களப்பு. மட்டக்களப்பின் இயற்கையமைப்பால், அது ஏனைய தமிழ் நாட்டுப் பகுதிகளுடன் சேராமல் தனிமையுற்றும், சிங்கள நாட்டுக்கு அண்மையாய் இருந்ததனல் அங்கு வாழ்ந்து வந்த மக்களது நடை, உடை, பாவனை ஆதியன யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சிறிது மாறுபட்டும் வந்து விட்டன. அல்லாமலும், அந்நாட்டு வழக்கு மொழியானது யாழ்ப்பாணத்து வழக்கு மொழியினின்றும் சிறிது வேறுபட்டது. ஆயினும், தூய தமிழ்ச் சொற்கள் - சங்க காலச் சொற்கள் - இன்னும் அந்நாட்டுப் பேச்சுவழக்கிலுள்ளன. யாழ்ப்பாணத்துப் பழந் தமிழ்க்குடிகள் சிலர், பல ஆண்டுகளுக்குமுன் மட்டக்களப்புக்குச் சென்று, அங்கே குடியேறியிருந்ததுமுண்டு. அங்ஙனம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சென்று மட்டக்களப்பிற் குடியேறியவர்கள்தாம் சுவாமிகளின் முன்னோர்கள்.

பிறப்பு

சுவாமிகள், 1892-ம்ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 27-ஆம் திகதி (கர வருஷம் பங்குனி மாதம் 16-ஆம் திகதி) ஞாயிற்றுக்கிழமை, சூரியோதய வேளையில் மட்டக்களப்பி லுள்ள காரைதீவு என்னும் கிராமத்திலே பிறந்தார்கள். சுவாமிகளுடைய தந்தையாரின் பெயர் சாமித் தம்பியார்; தாயாரின் பெயர் கண்ணம்மையார். கண்ணம்மையாரின் தந்தையாராகிய இராசகோபால பிள்ளை என்பார், உடுவிலைச் சேர்ந்த இராமநாதர் புதல்வரான வயிரமுத்துவின் புத்திரராவர். கண்ணம்மையாரின் பாட்டியார், வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த சேதுநாதரின் புதல்வியாராவர்.

கல்வி பயிலல்

சுவாமிகளுக்கு இளமையில் அவருடைய தந்தையாரால் இடப்பட்ட பெயர் மயில்வாகனம் என்பதாகும். மயில்வாகனனுர்க்கு வித்தியாரம்பம் செய்து வைத்தவர், குஞ்சுத்தம்பி ஆசிரிய ராவர். வித்தியாரம்பத்தின் பின் சில காலம் வரை இவருக்குப் பாடஞ் சொல்லிக் கொடுத்தவர்கள் இவருடைய தந்தையாரும், தாய்மாமன்மா ராகிய சிவகுருநாத பிள்ளை, வசந்தராச பிள்ளை ஆதியானேரு மாவர்.

கவி இயற்றல்

அக்காலத்திலே, யாழ்ப்பாணத்துப் புலோலியூரைச் சார்ந்த பொ. வைத்தியலிங்க தேசிகரவர்கள், காரை தீவிலுள்ள பிள்ளையார் கோயிற் பூசகராய்

விளங்கிக்கொண் டிருந்தார். அவர், பூசை செய்வ தோடு நின்றுவிடாமல், அவ்வூர்ச் சைவப் பாடசாலை யின் தலைமை யாசிரியராகவும் திகழ்ந்தார். அவர் கல்வி கேள்விகளில் மிக வல்லவராயிருந்தபடியால், திருக்குறள், நன்னூல், சூடாமணி நிகண்டு, பாரதம், கந்தபுராணம் முதலிய நூல்களை வடமொழியுடன் மயில்வாகனனார் ஓரளவுக்கு அவரிடமே பயின்றார். யாப்பு, அணி படியாமல் விளையாட்டுப்போலப் பாட்டியற்றும் வன்மை இயல்பாக அமைந்திருந்தும், யாப்பிலக்கணம் அணியிலக்கணங்களைச் செவ்வனே படித்தறிய வேண்டுமென்னும் ஆசையால் உந்தப் பெற்று, அவற்றையெல்லாம் இவர் நன்கு கற்றுச் செய்யுள் யாக்கவும் பயின்று கொண்டார். சுவாமிகள் பன்னிரண்டு வயதினராக விருந்தபொழுது, தமது ஆசிரிய ரான குஞ்சுத்தம்பியவர்களை வழிபடுமுகத் தால்,

“அம்புவியிற் சேந்தமிழோ
டாங்கிலமும் எனக்குணர்த்தி அறிவு தீட்டி
வம்புசேறி வெண்சலச
வல்லியருள் எனக்கூட்டிவைத்த குஞ்சுத்
தம்பியெனும் பெயரு டையோன்
தண்டமிழின் கரைகண்ட தகைமையோன்றன்
சேம்பதும மலர்ப் பதத்தைச்
சிரத்திருத்தி எஞ்ஞான்றும சிந்திப்பேனே.”

என்று பாடினார்கள்.

முதலில், வீட்டிலிருந்தே ஆங்கிலத்தைப் படித் துக் கொண்டிருந்தவர், 1902-ம் ஆண்டிலே கல்முனை மெதொடிஸ்த பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டதும்,

அதிலே படிக்க வைக்கப்பட்டார். அக்காலத்திலே, மயில்வாகனனாரின் தந்தையார், சிதம்பர தரிசனஞ் செய்வதற்காக யாத்திரைசென்று திரும்பிவந்த பொழுது, நாவலர் சரித்திரத்தையும், நாவலரெழுதிய நூல்கள் பலவற்றையும் அவருக்கென வாங்கிக் கொணர்ந்து கொடுத்தார்கள். அக்காலந் தொடங்கி நாவலரவர்களே மயில்வாகனனார் வாழ்க்கைக்கு ஒரு குறிக்கோளாக அமைந்தார்கள். நாவலரவர்கள்மீது சுவாமிகளுக்கு ஒரு பிரேமை ஏற்பட்டது. பிறருடன் உரையாடும் பொழுது, "நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேற்—சொல்லு தமிழெங்கே?" என அவர்கள் கூறுவதுண்டு. இளமையிலே கிறிஸ்து சமயப் பாடசாலைகளிலே கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்தமையால், கிறிஸ்து சமய தத்துவங்களையும் சுவாமிகள் நன்கு அறிந்துகொள்ளுவதற்கு இடமேழுவதாயிற்று.

ஆசிரியர் பதவி

1906-ஆம் ஆண்டிலே, அவர் அர்ச். மிக்கேல் கல்லூரியிற் சேர்ந்து படித்து, பதினாறுவது வயது கழிவதன் முன்னதாக, கேம்பிரிச்சுப் பல்கலைக் கழகத்தாரால் நடாத்தப்பட்ட சீனியர் வகுப்புப் பரீட்சையிற் சித்திபெற்றார். அவ்வாண்டு தொடங்கி, ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுகள் வரையில், மட்டக்களப்பு அர்ச். மிக்கேல் பாடசாலையிலே, மயில்வாகனனார் ஆசிரியராகத் தொண்டாற்றிக் கொண்டிருந்தார். 1911-ஆம் ஆண்டில், சுவாமிகள், தம்முடைய தாயாராகிய கண்ணம்மையார் காலஞ் சென்றுவிடவே, கல்முனையி

லுள்ள கத்தோலிக்க மிஷன் பாடசாலையில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்துகொண்டார்.

தமிழாராய்ச்சி; சமய ஆராய்ச்சி

1911-ஆம் ஆண்டிலே, கொழும்பு அரசினர் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலைப் பிரவேசப் பரீட்சையில் விசேட சித்தி பெற்று, ஆசிரிய வகுப்பிற் சேர்ந்து, இரண்டு ஆண்டுகள் வரையில் அவர் பயிற்சி பெற்ருர்; அக்காலத்திலே, தமிழை மேலுங் கற்றுக்கொள்ள வேண்டு மென்னும் அவாவினுல், ஆங்கிலத்திலும் பார்க்கத் தமிழ் படிப்பதிலேயே அதிக நேரத்தைச் செலவிட்டார். அவ்வேளையில், தமிழ் மொழியையும், சைவ சமய சாத்திரங்களையும், சங்க இலக்கியங்களையும் முறையே பாடங்கேட்டுப் படிக்கும் வண்ணம் கோப்பாயைச் சேர்ந்த பண்டிதர், எஸ். கந்தையா பிள்ளை அவர்களும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க அங்கத்தவரும் வித்துவானுமாகிய எஸ். கைலாச பிள்ளையும், வித்துவான், சி. தாமோதரம் பிள்ளையும் இவருக்கு வந்து துணை வாய்ப்பாராயினர். இங்ஙனமாகக் கல்வி பயின்று கொண்டிருக்கும் காலத்திலேயே மயில்வாகனனுர்க்குக் கொழும்பு விவேகானந்த சபையுடன் தொடர்பு ஏற்படுவதாயிற்று.

விஞ்ஞான "டிப்புளோமா" பட்டம்

இரண்டு ஆண்டுகள் வரை (1913—14) மட்டக்களப்பு அர்ச். மிக்கேல் கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய அவர், 1915-ஆம் ஆண்டில், அரசினர் பொறியியற் கல்லூரியிற் சேர்ந்து மேற்கல்வி கற்கத் தொடங்கினுர். அங்கே, பேராசிரியர்களான

திரு. ஏ. எவ். யோசேப்பு, திரு. டபிள்யூ, என். றேய் என்னு மிருவரிடத்திலும் மயில்வாகனனூர் விஞ்ஞா னக் கலை பயின்றுகொண்டிருந்த காலத்தில், ஆய் கூடங்களில் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி செய்யும்போ தெல்லாம் தமக்கருகிலே செகசிற்பியாருடைய நாடக நூலோ அன்றி வேறேதாவது ஆங்கிலக் கவி தைத் தொகுதியோ வைத்திருப்ப துண்டு. இங்ஙன மாக மயில்வாகனனூர் கற்ற ஆங்கில நூல்களும் கவி தைகளும் பலவாகும். எங்ஙனமாயினும், விஞ்ஞானத் துறையிலும் முன்னின்று 1916-ஆம் ஆண்டில் வைக் கப்பட்ட பரீட்சையில் அவர் முதலாவது பிரிவிற் சித்தி யெய்தி, "டிப்புளோமா" பட்டமும் பெற்றுக் கொண்டார்.

"கீதாஞ்சலி" மொழி பெயர்த்தல்

இங்ஙனமாக, ஆங்கிலப் புலவர்க ளியற்றிய கவி தைகளை யெல்லாம் பொருளுணர்ந்து படித்துக் கவித் திறனையும் சால்பினையும் செவ்வனே நுனித் தறிந்த மயில்வாகனனூர், ஆங்கிலக் கவிதைகளின் நலத் தினைத் தமிழ் மக்களும் அறியும்படி செய்ய வேண்டு மென ஆவல்கொண்டோ, அன்றித் தமது மனத் திருப்திக்காகவோ, தமிழ் மொழியிற் பல பாடல்களை மொழி பெயர்த் தியற்றினூர். வங்கத் துதித்த செங் கதிர் வேந்தராகிய இரவீந்திரநாத் தாகூர், உலகம் போற்றும் உத்தமக் கவிஞராய் விளங்கி, 'நோபல்' பரிசும் பெற்றுப் புகழடைந்ததைக் கண்டு அவரு டைய பாடல்களையும் விருப்புடன் படித்தார். அப் பாடல்களில் மிகவும் ஈடுபட்டதன் காரணமாய் அவர்

மொழிபெயர்த் தியற்றிய பாடல்கள் பல மயில்வாக னனர்க்குக் "கீதாஞ்சலி" யிலும் "பூஞ்சோலைக் காவ லன்" என்னும் நூலிலும் ஈடுபாடு மிகுதியா யிருந்தது. அவற்றுட் சிலவற்றை அவர்கள் மொழி பெயர்த்து வைத்திருந்து, பிற்காலத்தில், 'ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விஜய'த்திலே கடவுள் வணக்கமாக வெளியிட்டது முண்டு.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பரீட்சையிற் சித்தி

பிற மொழியி லுள்ள விஞ்ஞான நூல்களை யெல் லாம் துருவித் துருவிப் படித்துக்கொண் டிருந்தவ ரெனினும் அவர் தமிழ்மொழியினைச் சிறிதும் மறந்தா ரல்லர்; உத்தியோகத்தையே பெரிதெனக் கருதி, ஆங் கில மோகத்தில் மூழ்கித் தமிழை மக்கள் கவனியாது விட்ட காலத்தில் — ஒருவரும் தமிழ்ப் பரீட்சையை விரும்பாத வேளையில் — மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தி னரால் நடாத்தப்பட்ட தனித் தமிழ்ப் பரீட்சையை இலங்கையிலிருந்தே எழுதி அதிற் சித்தியுமெய் தினர். இலங்கையிலிருந்து முதன் முதலாக மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டித பரீட்சையிற் சித்தி பெற் றவர் சுவாமியவர்களே என்பதை நாம் மறந்துவிடுத லாகாது.

சர்வானந்தர் காட்சி

இக்காலத்திலே, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷனைச் சார்ந்த ஸ்ரீமத் சுவாமி சர்வானந்தர் இலங்கைக்கு வந்திருந்தார். அப்பொழுது, பண்டித மயில்வாகன னர் கொழும்பில் அவரை நேரிற் சந்தித்து உரை யாட நேர்ந்தது. இருவரும் அளவளாவியதனால் அவர்

களிருவர்க்கு மிடையே ஒரு பெரிய பாசம் உண்டாவ தாயிற்று. உலக நிலையாமையை உணர்ந்து, தொண்டு செய்தற் கிடமளிக்கும் துறவறத்தை மேற்கொள்ள வெண்ணிப் பக்குவம் வாய்ந்த ஞான குருவைத் தேடிக் கொண்டிருந்த மயில்வாகனனார்க்கு ஸ்ரீமத் சுவாமி சர்வானந்தர் ஞானச் சுடரொளியாய்க் காட்சி யளித்தார். துறவுநெறி மேற்கொண்டு, உடல் பொருள், ஆவி மூன்றினையும் குருதேவர் திருவடிச் சேவைக்கே அர்ப்பணஞ் செய்து, அவர் காட்டியரு ளிய வழியில் நின்று, மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யும் திறனுக்கு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் அளிக்கும் உதவியினைக் கண்டு அதிலே சேருவதற்கு மயில் வாகனனார் மீளா ஆசை கொண்டார். இதுவே, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண் மிஷனுடன் அவருக்கு முதன் முதலாக ஏற்பட்ட தொடர்பாகும். இதன்பின், அவ ருடைய வாழ்க்கையிலே பூரணமான தொரு மாறுதல் ஏற்படுவ தாயிற்று. சமயம், தத்துவம் முதலியவற்றில் அவருக்கு ஒரு தனி ஆராய்ச்சி விருப்பு ஏற்பட்டதும் இக்காலத்திலேதான்.

பீ. எஸ்.-சி. பரீட்சையிற் சித்தி

1917-ஆம் ஆண்டின் முகனையிலே, அரசினர் பொறியியற் கல்லூரியில் இரசாயன உதவியாசிரிய ராக இருந்தவர், யாழ்ப்பாணத்து அர்ச். பத்திரிசியார் கல்லூரியில் இரசாயன சாத்திர விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றத் தொடங்கினர். அங்கே, ஏறக்குறைய மூன்று ஆண்டுகள் வரை தங்கியிருந்தவர், "நடக்கும் வாசிகசாலை" யெனப் புகழ் பெற்ற சுன்னாகம், திரு. அ. குமாரசாமிப் புலவருடனும் பிற தமிழறிஞர்

களுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு பூண்டவரானர். அர்ச். பத்திரிசியார் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராக விருக்கும்பொழுதுதான், அவர் லண்டன் பல்கலைக் கழகத்தாரால் நடாத்தப்பட்ட "பீ. எஸ்-சி." பரீட்சையிற் சித்தியடைந்தார்.

பிரதம ஆசிரியர் பதவி

அக்காலத்திலே, விஞ்ஞான சாத்திரத்தில் வன்மை நிரம்பப் பெற்றவர்கள் மிகக் குறைவு. அதிலும், விஞ்ஞான சாத்திரத்துடன் தமிழறிவும் மிகுந்தவராய் விளங்கியவர் சுவாமியவர்கள் ஒருவரே யாவர். மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி நிருவாக சபையினர், மயில்வாகனனரின் திறமையைக் கண்டு, அவரைத் தமது கல்லூரியின் பிரதம ஆசிரியராக வரும்படி வேண்டி நின்றனர். மயில்வாகனனர், அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து, 1920-ஆம் ஆண்டிலே மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் பிரதம ஆசிரியராகக் கடமையேற்று, இரண்டு ஆண்டுகள்வரை கல்லூரியின் முன்னேற்றத்துக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்துகொண்டிருந்தார். கல்லூரித் தலைமையைத் தாங்கும் பொறுப்புடன், விஞ்ஞான சாத்திரம் கற்பிக்கும் பொறுப்பையும் மயில்வாகனனரே ஏற்று, விஞ்ஞான சாத்திர ஆய்கூட மொன்றனையும் அங்கே ஏற்படுத்தினர்.

இவைமாத்திரமன்றி, லத்தீன் படிப்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் வராத வேளைகளிலே, அதைப் படிப்பிக்க அவர்கள் தாமே முற்பட்டுச் சென்று, லத்தீன், ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய மூன்று மொழிகளினதும்

தாரதம்மியங்களை எடுத்துக் காட்டுவார்கள். அக் காலத்தில் ஒருமுறை, வேர்ஜில் என்பார் இயற்றிய "எயினேயிட்" என்ற நூலின் ஒரு பகுதி சீனியர் வகுப்புல த் தீ ன் பாடத்துக்கென விதிக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்கு அவர் தாம் மொழிபெயர்த் தியற்றிய "எயினேய காவியம்" என்ற நூலிலிருந்து தமிழ் மொழி மீது அபிமானம் பொங்கியெழும்படி, தீஞ்சுவை சொட்டச் சொட்ட, பகுதிகளை எடுத்துக் காட்டுவார்; ஆங்கிலத்திலே சேக்ஷ்பியர், பேக்கன் ஆதியானவர்களுடைய நூல்களைக் கற்பிக்க நேர்ந்தால், அவர்களுடைய பெயர்களுக்கே செகசிற்பியார், பேக்கனர் எனத் தமிழ் மணம் ஊட்டி, ஈடாகச் சங்க நூல்களிலிருந்து பொற்குவையல்கள் எனும்படி மேற்கோள்களை எடுத்தெடுத்துக் குவிப்பார்.

பிரதம ஆசிரியராயிருந்த காலத்திலே, மயில்வாகனனர், மாணவர்களை நோக்கி, "சிவபெருமான் காட்சி தந்து உங்களுக்கு என்ன வரம் வேண்டுமென்று கேட்டால், நீங்கள் என்ன கேட்பீர்கள்?" என்று வினவியபொழுது, ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமாகப் பதிலளித்தார்கள். சுவாமிகளோ, "நானென்றால் முத்தி தரும்படி கேட்க மாட்டேன். முத்தி என்னளவில் நின்றுவிடும். அதிலும் பார்க்க, எல்லோரும் இன்புறும்படி சேவை செய்வதானல் அதிலுள்ள இன்பமோ ஒப்பற்றது. ஆனபடியால் சேவை செய்ய வரம் தா—என்றிப்படியாகக் கேட்பேன்." என்றார்கள். துறவியான பின்பு, சுவாமிகள் தாம்-இயல்பாக-நெடுநாளாகவே விரும்பிய பெருஞ் சேவையிலேதான் ஈடுபட்டுக்கொண் டிருந்தார்கள்.

பரீட்சக ராதல்

அக் காலத்தில் யாழ்ப்பாண ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் சீரான நிலையில் இருக்க வில்லை. அதனைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்த பண்டித மயில்வாகனனார், தமிழறிஞர் பலருடன் கூடி ஆலோசித்து, சங்கத்தைப் புதுக்கி யமைத்தார். நாளடைவில், சங்கத்தின் பண்டித பரீட்சைகளுக்குப் பரீட்சகராகவும், கௌரவ அங்கத்தவராகவும் மயில் வாகனனார் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

வாழ்க்கையில் மாறுதல்

மயில்வாகனனாரின் வாழ்க்கையில் மாறுதல் ஏற் படத் தொடங்கியது, 1914-ஆம் ஆண்டிலே யெனி னும், 1922-ஆம் ஆண்டுவரை உலகிற்கு அது தெளி வாக வில்லை. மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி முகா மைக்காரரும் சிறந்த தமிழன்பருமாகத் திகழ்ந்து தம்முடைய பேரன்பினால் எல்லோரையும் பிணித்து வைத்திருந்த திரு. மு. திருவிளங்கம் அவர்கள் சிவபத மடைந்ததும், மயில்வாகனனாரின் மனமும் மாறுவ தாயிற்று. 1922-ம்ஆம் ஆண்டில், " இனிது இனிது ஏகாந்தம் இனிது " என்று கருதிப்போலும், மயில் வாகனனார் சென்னையிலுள்ள ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷினைச் சேர்ந்துகொண்டார்.

அத்தியாம் 2

சென்னை வாழ்க்கை

துறவு நிலை

மயிலாப்பூரி லுள்ள மடாலயத்திலே அவர் துறவியாதற் குரிய நியம நிஷ்டைகளை அனுசரித்துக் கொண்டிருந்தார், அவர் துறவு பூண்டு தமது உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தினையும் தமிழுக்கும் தமிழர்க்கும் தமிழ்க் கடவுளுக்குமே அன்புடன் தந்துதவினர். துறவு நிலையில் ஊன்றி நின்றதே அவருடைய பெருமை. அங்கிருந்த நாட்களிலே பெரும்பாலானவை, மக்களைக் கவரும் சொற்பொழிவுகள் நிரம்பியவையே யாம். "அறிவு நிரம்பிய பேச்சுக்கள், புத்தம் புதிய ஒளிகள், மேனாட்டுக் கலையும் கீழ் நாட்டுக் கலையும் ஒத்து இயைந்த இயைபின் இசை" என இவற்றினை எல்லோரும் கேட்டும், எண்ணியும் மகிழ்ந்தார்கள்.

பிரபோத சைதன்யர்

அக் காலத்திலே, விஞ்ஞான சாத்திர விஷயங்களை யெல்லாம் எளிய தமிழ் நடையில் எடுத்துக் காட்டியும் எழுதியும் பரவச் செய்தல் வேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடன், சென்னையில் "தமிழர் கல்விச் சங்கம்" என ஒரு ஸ்தாபனம் நிறுவப்பட்டிருந்தது. அதிலே முக்கிய பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்கள் நீதிபதி சேர், டி. சதாசிவ ஐயர், அ. ரங்கசாமி ஐயர், ச. பவானந்தம் பிள்ளை, பேராசிரியர் கே. பி. ராமநாத ஐயர். டி. ஆர். வெங்கடராம சாஸ்திரியார், டி. வி.

கோபாலசாமி முதலியார், பேராசிரியர், டி. எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர், எஸ். முத்தையா முதலியார், அ. மாதவய்யர், பெ. நா. அப்புஸ்வாமி ஆதியானோராவர். அச்சங்கத்திலே அடிக்கடி விரிவுரைகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. அவ் விரிவுரைகளுக் கெல்லாம் சுவாமிகளுடைய அறிவும் அனுபவமும் பெரிதும் பயன்பட்டன. அப்போது, சுவாமிகள், விஞ்ஞான சாத்திர விஷயங்களைக் குறித்தும், கலைச் சொற்களைக் குறித்தும் தமது அபிப்பிராயங்களைப் பல பத்திரிகைகளிலும் வெளியிட்டு வந்தார்கள். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்தினரால் அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட தீட்சா நாமம் "பிரபோத சைதன்யர்" என்பதாகும். தீட்சா நாமத்தைப் பிரமசரிய ஆசிரமப் பெயர் என்றுங் குறிப்பதுண்டு.

சுவாமிகளும் சுத்தானந்தரும்

சுவாமிகள் அங்கிருந்த பொழுது, "இராம கிருஷ்ண விஜயம்" என்னும் தமிழ்த் திங்கள் வெளியீட்டுக்கும், "வேதாந்த கேசரி" என்னும் ஆங்கிலத் திங்கள் வெளியீட்டுக்கும் ஆசிரியரானார். அக் காலத்திலேதான் மகாமகோபாத்தியாய தக்ஷிணாத்ய கலாநிதி, டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையருடன் தொடர்பு ஏற்படுவதாயிற்று. சென்னையிலும் பிறவிடங்களிலுமுள்ள தமிழறிஞர்களுடன் அளவளாவிக் கொண்டதும் இக்காலத்திலேயே யாகும். தமிழ்க் கவிஞரும் யோகியுமான சுத்தானந்த பாரதியாரவர்கள் சுவாமிகளுடன் அளவளாவத் தொடங்கியதும் இக்காலத்திலேதான்.

அப்பொழுது, சுவாமிகள் அமெரிக்காவுக்குப் புறப்படுவதற்கு எண்ணங் கொண்டிருந்தார்கள். அடிக்கடி சுவாமிகளை மடாலயத்திலே சந்தித்து உரையாடிக்கொண்டு வந்த யோகிகள், "விவேகானந்தர் உபநிஷத்தைக் கொண்டு உலகெல்லாம் வேதாந்த முழக்கஞ்செய்தது போலவே, தாங்கள் திருவாசகத்தைக்கொண்டு மேற்கும் கிழக்கும் சித்தாந்தச் சங்கு முழக்குங்கள்" என்று ஒருநாள் சுவாமிகளுக்குக் கூறினார்கள். அதற்குப் பதிலாக, சுவாமிகள், "பலருக்கு அழைப்புண்டு, சிலரே தேரப்படுவர். (Many are called; few are chosen) சிலரே எண்ணிய தியற்றும் திண்மையுடையார்" என்று விடையிறுத்தார்கள்.

சுவாமிகளிடம், தமது கவிகளை யோகிகள் காட்டுவதுண்டு. சுவாமிகள், கவியிலக்கணத்தை அவருக்குச் சொல்லி, அவருடைய வாக்கு எப்படி நயம் பெறறது எனவும், என்ன வகையில் இன்னும் நயம்பெற வேண்டும் எனவும் விளக்கமாக எடுத்துக் கூறுவார்கள். யோகிகளது விருத்தப் பாடல்களையே சுவாமிகள் பெரிதும் மெச்சுவதுண்டு. சிலப்பதிகாரத்துஅரங்கேற்றுக் காதையில் யோகிகளுக்கிருந்த சில ஐயங்களை அவர் சுவாமிகளிடமிருந்து கேட்டுத் தெளிந்ததுண்டு.

யோகி சுத்தானந்தர், சென்னையிலே தமக்கு அமைதி வேண்டும் போதெல்லாம் இராமகிருஷ்ண மடாலயத்துக்குச் செல்வதுண்டு. ஒரு நாள், அப்படிச் சென்ற யோகிகள், சுவாமி யதீஸ்வரானந்தரைப் பார்த்தபின், "இங்கே விபுலானந்த நாவலர் இருக்கிறாரோ?" என வினவினர். கேட்டது கேட்குமுன், "இருக்கிறார், வருக" என்று சொல்லிக் கொண்டு

சுவாமிகளே நேரில் வந்துவிட்டார்கள்; வந்து, "வருக" என அழைத்துச் சென்று, "கொஞ்சம் தேயிலைப் பானம் அருந்துங்கள்" என்று வேண்டினார்கள். அப்பொழுது, யோகிகள், "நான் பருகும் பானம் நீர், இளநீர், பால் இம்மூன்றே" என்று கூறி மறுத்ததைக் கண்டு வியந்து, எதிரேயிருந்த வங்காளிக்கு, "தேயிலை வேண்டாத துறவி" என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். உடனே யோகிகள்,

* "தேயிலை வேண்டேன் சிறந்த தமிழமுத
வாயினி லூறும் மணி மொழியா!—தாயிலை
மேனிலையி லேற்ற வெறியூறும் ஆனந்தப்
பானமே தாராய் பணிந்து." என்றார்கள்.

சுவாமிகள், அதைக்கேட்டுப் புன்னகை பூத்தவராய், தேநீர் பருகிக்கொண்டே,

"தேயிலை தேயிலை தேயிலை வேட்கை" என்றார்கள்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க அங்கத்தினராதல்

சுவாமிகள், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இலக்கிய சபையில் அங்கத்துவம் வகித்துக்கொண்டு அச்சங்கத்தாரால் நடாத்தப்படும் பண்டித பரீட்சைக்குப் பரீட்சகராகத் திகழத் தொடங்கியதும் இக்காலத்திலேயே யாகும். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார், சங்க ஆதரவில் நடத்திக் கொண்டிருந்த "செந்தமிழ்" என்னும் திங்கள் வெளியீட்டிலே சுவாமிகள் எழுதிய

*தேயிலை = தேய் + இலை = உடல் நலத்தைத் தேய்க்கும் இலை; தாயிலை = தாய் + இல்லை = தாய் நாட்டை.

இலக்கிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் மிளிர்ந்தன. சுவாமிகளது கட்டுரை மாண்பினையும் ஆராய்ச்சித் திறனையுங் கண்டு, தமிழுலகம் அவரைப் போற்றத் தொடங்கியது.

ஈழத்தார் அழைப்பு

அந்தக் காலத்திலேதான் கொழும்பு மாநகரத்தில் ஒரு சர்வகலாசாலை புதுவதாக நிறுவப் பட்டது. சுவாமிகளின் திறனையும், அவர்களுக்குக் கிடைத்த பலவாய சிறப்புகளையும், ஒரே நோக்காக நோக்கிக் கொண்டிருந்த ஈழத் தமிழர்கள், சேர். பொன்னம்பலம் அருணசலம் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு கொழும்பி லிருந்த சைவ பரிபாலன சபை, விவேகானந்த சபை முதலிய பல சங்கங்களின் சார்பாக, தாங்கள் புதுவதாக நிறுவிய சர்வகலாசாலைக்குத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக வரும் வண்ணம் சுவாமிகளை வேண்டி நின்றூர்கள். அக்காலத்தே சர்வகலாசாலையின் பிரதம ஆசிரியரா யிருந்த பேராசிரியர், ஆர். மார்ஸ் அவர்களும், சுவாமிகளைச் சர்வகலாசாலையிற் பணிபுரியும் வண்ணம் பெறுவதற்கு மிகவும் முயன்று கொண்டிருந்தார்கள். ஆயினும், இராமகிருஷ்ண மடாலய நியம விதிகளின் படி, சுவாமிகள் அப்பதவியை ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை. சேர். பொன்னம்பலம் அருணசலம் அவர்கள் சுவாமி சர்வானந்தருக்கு எழுதியபொழுது, சர்வானந்தர் மடாலய நியம விதிகளின்படி சுவாமிகளை ஆசிரியராக அனுப்ப வியலாம லிருப்பதற்குத் தாம் வருத்த மடைவதாகப் பதி லெழுதியிருந்தார்.

தீட்சை பெறல்

"பண்டிதர், மயில்வாகனனார்" எனவும் "பிர போத சைதன்யர்" எனவும் அழைக்கப்பட்டவர், "சுவாமி விபுலானந்தர்" என அழைக்கப்படத் தொடங்கியது, 1924-ஆம் ஆண்டு சித்திரைமாதப் பௌர்ணமை முதலாகும். அன்றே சுவாமிகள் துறவுத் திருநாமத்தைப் பெற்றார். விபுலானந்த அடிகளது துறவற நிலைக்குக் காரணமாய்த் திகழ்ந் தவர் சுவாமி சர்வானந்தரே யாயினும், துறவுக்குரிய தீட்சை செய்தவர், சுவாமி சிவானந்தரே யாவர்.

குரு வணக்கம்

சுவாமி விபுலானந்தர், தமது குருவாகிய சுவாமி சிவானந்தரையே என்றும் போற்றிக் குருவணக்கஞ் செய்வதுண்டு; தாம் நிகழ்த்தும் விரிவுரைகளிலும், எழுதும் கட்டுரைகளிலும், இடம் வாய்க்கப்பெறும் பொழுதெல்லாம், தம் குருநாதரை வணக்கஞ் செய் வார். சுவாமிகள் இயற்றிய மகாலட்சுமி தோத்தி ரத்தில்,

"...........................
இகபரத்து வருபொருளைத்
தினைபொறுத்த துணைமதியாச்
சிவானந்த வருட்குரவன்
புனிதவடித் தொண்டேனு மெய்ப்
பொருள் படைத்த பெருமையினேன்"

எனத் தமது குருநாதரைப் போற்றுதலை யாம் காண் கின்றோம். சுவாமிகளின் மங்காத குருபக்தியானது

"குருசரண ஸ்தோத்திரம்" என்னும் வணக்கத்தின் வாயிலாக வெளிவருகின்றது.

"ஈசனருள் மெய்ஞ்ஞான வொளிவிளக்கந் திருத்தி
இழிந்துழன்ற வாருயிரை யிருக்கையினி லிருத்தி
ஆசையெனுங் கனலவித்திவ் வேழையையன் ருண்ட
அணிமலர்ச்சேஞ் சேவடியை யனைத்தினையும் விளக்
தேசுசேறி பிரதியென்கோ சஞ்சீவி யென்கோ [கும்
திருவருளின் மழைபொழியும் செழியமுகி லென்கோ
பாசமொன்று நீர்மைதரப் பரிந்துவந்தேன் சிரத்திற்
படிந்ததிரு வடியிணையை யடைந்ததுமற் புதமே."

"காரிரும்பு நிகர்மனத்தைப் பொன்னாக்கி யுளத்திற்
கருதியவெல் லாமளித்துக் கரைகாணாப் பிறவி
ஆரிரும்பௌ வங்கடக்க வருள்செய்தெனை யாண்ட
அணிமலர்ச்சேஞ் சேவடியை யனைத்தையும் பொன்
சீரிலகு மணியென்கோ பதுமநிதி யென்கோ [னாக்கும்
தெய்வமுத்திக் கரைசேர்க்குஞ் சிந்ததெப்ப மென்கோ
பாரிலொன்று நீர்மையவாய்ப் பரிந்துவந்தேன் சிரத்திற்
படிந்ததிரு வடியிணையை யடைந்ததுமற் புதமே."

"நோவொழிய வினைப்பகற்றி நுவலநின்ற முதுமை
நோய்மரண முறுதலிலாத் தேவர்நிலை பெறுதற்
காவனசெய் தானந்த நிறைவினையன் றளித்த
அணிமலர்ச்சேஞ் சேவடியை யடைந்தவரைப் புரக்
தேவதரு நிழலென்கோ தெள்ளமுத மென்கோ [கும்
சிவானந்த நிதிபொதிந்த செழும்பேழை யென்கோ
பாவமொன்று நீரமைந்து பரிந்துவந்தேன் சிரத்திற்
படிந்ததிரு வடியிணையை யடைந்ததுமற் புதமே."

என்பனவற்றிலே சுவாமிகள் குரு வணக்கஞ் செய்யுந் திறம் புலனாகின்றது.

குருப் பட்டமும், ஞானியார்மடம் தமிழ் மாநாட்டுத் தலைமையும்

சுவாமிகளுக்குக் குருப் பட்டஞ் சூட்டிப் புது நாம கரணமுஞ் செய்யப்பட்ட பின், அவருடைய புகழ் யாண்டும் விரைவாகப் பரவத் தொடங்கியது. சுவாமிக ளுடைய தமிழறிவினையும் சமய சாத்திர ஆராய்ச்சி யையும் அறிஞர்கள் கண்டு, திருப்பாதிரிப் புலியூர் ஞானியார் மடத்தில் நடைபெற்ற வருடாந்தத் தமிழ் மகாநாட்டினைத் தலைமைதாங்கி நடத்தும்படி வேண்ட, அவர்களும் அதற் கியைந்து மகாநாட்டினைச் சிறப் புற நடத்தி முடித்தார்கள்.

அத்தியாயம் 3

இலங்கை மீட்சி

இலங்கை செல்லுதல்

சில காலம் வரை இந்தியாவிலேயே தங்கியிருந்த சுவாமிகளை இலங்கை மக்கள் அழைத்தார்கள். எனவே, 1925-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்தில் சுவாமிகள் இலங்கைக்கு வந்து, காலி, நாவலப்பிட்டி, கண்டி, மாத்தளை, தொப்பித் தோட்டம், வதுளை முத லிய ஊர்களிலெல்லாம் சொற்பொழி வாற்றினார்கள்; அதன்பின், தமது பிறந்த ஊருக்குச் சென்று சில நாட்கள் வரை தங்கியிருந்தார்கள்.

மட்டக் களப்பில் ஆங்கிலக் கலாசாலை

அவ் வேளையிலே, மட்டக்களப்பிலே ஒரு ஆங்கி லக் கலாசாலையினை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்

என அவர்கள் ஆவல் கொண்டார்கள். தமது ஆவலை நாட்டவர் எல்லோருக்கும் எடுத்துக்கூறி ஆலோசிப்பதற்காக அவர்கள் விரைவில் ஒரு மகா சபை கூட்டினார்கள். அம் மகா சபையில், அங்ஙனமாக ஒரு ஆங்கிலக் கல்லூரி அவசியம் அமைக்கப்படுதல் வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணம் செல்லுதல்

இந்தியாவிலிருந்து திரும்பிய பின் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரவில்லையென நினைந்து, யாழ்ப்பாண மக்கள் சுவாமிகளை யாழ்ப்பாணம் வரும் வண்ணம் அழைத்தார்கள். சுவாமிகள், அவர்களுடைய அழைப்புக்கு இணங்கி யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சென்று, யாழ்ப்பாண மாணவர் மகாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கியதுமன்றி, சைவ மாணவர் சங்கத்திலும் விரிவுரைகள் நிகழ்த்தினார்கள்.

அக்காலத்திலே காரை தீவு, ஆனைப்பத்தி, மண்டூர், ஆரப்பற்றை என்னும் ஊர்களில் மட்டக்களப்பு விவேகானந்த சபையின் ஆதரவிற் பாடசாலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. அப் பாடசாலைகளெல்லாவற்றையும்பராமரிக்கும்பொறுப்பு,1925-ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம், சுவாமிகளைச் சேர்வதாயிற்று. சுவாமிகள் தமது பராமரிப்பி லிருந்த பாடசாலைகளை ஆறு ஆண்டுகள் வரை மிக முயன்று திருத்தி யமைத்தார்கள். சுவாமிகள், அப் பாடசாலைகளின் பராமரிப்பினை ஏற்று மானேசராக இருந்த காலத்தில், தாராள மனப்பான்மையோடும் விரிந்த நோக்கத்தோடும் - தம்முடைய சொந்த நன்மைகளைக் கருதாமல்-பாடசாலை

களின் நன்மையை மாத்திரமே கருதி நடந்துவந்தார்கள்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஈழநாட்டுப் பிரதிநிதி

1925-ஆம் ஆண்டு யூன் மாதத்தில் மகா மகோபாத்தியாய சாமிநாதையருக்கு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார்கள் பொற்கிழி அளிப்பதற்காக ஒரு விழா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அவ் விழாவுக்கு ஈழநாட்டு வித்துவான்கள் பிரதிநிதியாகச் சுவாமியவர்களே சென்ருர்கள். விழா முடிந்த பின், அடுத்த நாள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் சுவாமிகள் ஒரு விரிவுரை நிகழ்த்திவிட்டு இலங்கைக்குத் திரும்பி வந்தார்கள்.

பிரசாரமும் பாடசாலைகளும்

திரும்பி வந்து, இரண்டு மாதங்கள் வரை, சுவாமிகள் பல இடங்களுக்குஞ் சென்று சமயப் பிரசாரம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவற்றுள்ளே, கொழும்பு, நாவலப்பிட்டி, கண்டி, அநுராதபுரம் ஆதியான இடங்களிற் சுவாமிகள் செய்த விரிவுரைகளும் பிரசாரமும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை.

சுவாமிகளின் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டுப் பெரிய தொண்டுகளை இயற்றுவதற்கு முன் வந்தோர் பலர். சுவாமிகளின் மாமனுராகிய இராமநாத பிள்ளை என்பவர், தமது காணிகளையெல்லாம் பொதுநலத்துக்காக அளித்ததுமல்லாமல், காரை தீவிலே பெண்கள் கல்வி கற்பதற்கெனச் சாரதா வித்தியாலயத்தையும் ஏற்படுத்தினர். அவ் வித்தியாலயத்துக்குச் சுவாமிகளே, 1925-ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் 28-ஆம் திகதியன்று அத்திவாரக் கல் நாட்டினர்கள்.

அத்திவாரக் கற்கள் நாட்டல்

மட்டக் களப்பிலே ஒரு ஆங்கிலக் கலாசாலையை நிறுவவேண்டு மென்று பல நாட்களாகச் சுவாமிகள் முயன்றுகொண் டிருந்தார்கள். சாரதா வித்தியாலயம் அமைக்கப்பட்டதைக் கண்டதும், கல்லடியுப் போடையிலே பிரபல தனவந்தர்களாகத் திகழ்ந்து கொண் டிருந்த கதிர்காமத் தம்பி உடையார், சபாபதிப் பிள்ளை உடையார் என்பவர்களின் சந்ததியினர் பெருநிதி யளித்தனர். எனவே, 1925-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 6-ஆம் திகதியன்று, சுவாமிகளே, கல்லடியுப்போடையிலமைந்த சிவானந்தவித்தியாலயத்துக்கும் அத்திவாரக் கல் நாட்டினார்கள். வெறும் மணல் வெளியாகவும் சுடலை மைதான மாகவுமிருந்த இடத்திலேதான் அத்திவாரக் கல் நாட்டப்பட்டது. படர்ந்த காயான் பற்றைகளும், அடர்ந்த இரண்டொரு முந்திரிகைச் செடிகளும் கொடுத்த நிழலே அந் நிலத்துக்குக் குளிர்ச்சி அளித்தது. அப்போது, அந்த நிலைமையிலிருந்த 'பாலைவனம்' இப்போதைய 'சோலைவனம்' ஆகுமென்று எவரும் எதிர்பார்த் திருக்கவில்லை.

சிவானந்த வித்தியாலயத்துக்கு அத்திவாரக் கல் நாட்டி ஒருமாத காலம் கழியுமுன், திருக்கோணமலை ஆங்கிலக் கலாசாலைப் புதுக் கட்டிடத்திற்கும் சுவாமிகளே அத்திவாரக் கல் நாட்டினார்கள்.

கல்விப் பகுதி அங்கத்தினர் ஆதல்

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார் பண்ணை வைத்தீசுவர வித்தியாலயம், விவேகானந்த வித்தியாலயம் என்

னும் பாடசாலைகளை நடத்துகின்ற பொறுப்பும், 1926-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 15-ஆம் திகதி தொடக்கம் சுவாமிகளையே சார்வதாயிற்று. மார்ச்சு மாதத்தில், விவேகானந்த சபையினரின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி, சுவாமிகள் கொழும்பு நகரில் விவேகானந்த வித்தியாலயத்தைத் தொடங்கி வைத்தார்கள்.

அம்மாதத்தில், திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்புப் பகுதிகளில் கல்வி விஷயங்களை ஆராய்கின்ற சபையின் அங்கத்தினராக, இலங்கை அரசாங்கத்தின் கல்விப் பகுதியினர், சுவாமிகளை நியமித்தார்கள். அச் சபையிலே சுவாமிகள் அங்கத்தவராக இருந்த பொழுது, அவர்கள் செய்த பெரும் பணிகள் பல.

மாணவர் இல்லம்

கல்கத்தாவி லுள்ள வேலூரில் அமைந்திருந்த இராமகிருஷ்ணத் தலைமை மடத்திலே, 1926-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரில் மாதத்தில் நடைபெற்ற மகாநாட்டுக்குச் சுவாமிகளே இலங்கைப் பிரதிநிதியாகச் சென்றார்கள்; திரும்பிவந்து சில நாட்கள் கழியுமுன், வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்தின் சார்பாக, அனாதைச் சிறுவர்களுக்கென ஒரு மாணவர் இல்லம் ஏற்படுத்தினார்கள்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக முயற்சி

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவ 1927-ஆம் ஆண்டில் சென்னை மாகாணத்தில் ஒரு விசாரணைச் சபை நியமிக்கப்பட்டது. இராமநாதபுரம் அரசர் அதற்குத்

தலைமை வகித்தார். அப்பொழுது சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தாரின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி மதுரைக்குச் சென்று முதலாவதாகச் சுவாமிகளே சாட்சிய மளித்தார்கள். அதன் பயனாகவே அண்ணா மலைப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்படுவ தாயிற்று.

காந்தியடிகளை வரவேற்றல்

மதுரையினின்றுந் திரும்பிவந்து, சுவாமிகள், தாம் தொடங்கிய கல்லடியுப்போடையிற் கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த சிவானந்த வித்தியாலய விஷயங் களைக் கவனித்ததுமன்றி, பற்பல விடங்களுக்குஞ் சென்று விரிவுரைகள் நிகழ்த்தினார்கள். 1927-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 27-ஆம் திகதி கண்டிச் சைவ மகா சபை ஆண்டு விழாவுக்கு அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள். நவம்பர் மாதம் 26-ஆம் திகதியன்று நடைபெற்ற யாழ்ப்பாண மாணவர் மகா நாட்டுக்கும் சுவாமிகளே தலைமை வகித்தார்கள். அடுத்த நாள், இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த காந்தி அடிகளாரைச் சுவாமியவர்களே 'மாணவர் மகாநாட்டுத் தலைவர்' என்னும் முறையில் வரவேற்றார் என்பதும் ஈண்டு குறிப்பிடத் தக்கது.

திருக்கோண மலை செல்லல்

ஐந்தாறு ஆண்டுகளாகத் தாம் பொறுப்பேற்று நடத்திய பாடசாலைகளின் பொறுப்பினைப் பிறரிடம் ஒப்படைத்து விட்டு, சுவாமிகள், திருக்கோணமலை ஆங்கிலக் கலாசாலையை வளர்த்துச் சிறப்பளிக்கும் நோக்கத்துடன், அப் பாடசாலையின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

சிவானந்த வித்யாலயத் திறப்பு

சுவாமிகள் வெகுவாக முயன்று அமைப்பித்த சிவானந்த வித்தியாலயத் திறப்பு விழா, 1929-ஆம் ஆண்டு மே மாதம், நடைபெறுவ தாயிற்று. இலங்கை இராமகிருஷ்ண மிஷனுக்கு நன்கொடையாக அளிக்கப்பட்ட சிவானந்த வித்தியாலயத்தையும் அதனைச்



சிவானந்த வித்தியாலயம்

சேர்ந்த நிலத்தையும், இராமகிருஷ்ண மிஷனுக்காகச் சுவாமிகளே கையேற்றூர்கள்.

சிவானந்த வித்தியாலயத்தினைப் பற்றி, அவ் வித்தியாலயத்தின் பண்டிதரொருவர் எழுதியவற்றை நோக்குங்கால், "சிவானந்த வித்தியாலயம்" என்னும் கலைக் கோயிலைப் பற்றிய பல விஷயங்கள் தெளிவாகும்:

"அன்றைய சுடலே, இன்று, ஒரு 'சாந்தி நிகேதனம்' ஆக விளங்குகின்றது. 18 மாணவர்களுடன் தொடங்கப் பெற்ற நிலேயம், இன்று 500-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்களேக் கொண்டதாய், இப் பகுதியிலேயே மிகச் சிறந்த ஸ்தாபனமாக வளர்ந்துள்ளது.

இலவச விடுதி

"ஆங்கில நாகரிகப் புயலானது கிழக்கு நோக்கி வீசி அனைத்தையும் தன்னகம் வாரிக்கொண்டதனுல், 'அன்ன நடை நடந்து தன்னடையும் கெட்ட காக்கைகளாக' மக்கள் வாழ நேரிட்டபொழுது, சுவாமிகள், மட்டக் களப்பு முழுவதும் நல்வழி பற்றி நடக்க, இவ் வாங்கிலக் கலாசாலேயை நிறுவினர். தேசிய மனத்தோடு ஆங்கில அறிவை ஊட்டி நாட்டை நலம்படுத்த அவர்கொண்ட மனக்கோள் எதிர்பாராத விதத்தில், பலன் தரும் வழியில் நிறைவேறிற்று. கிழக்கே அலேகடற் புருவமும், மேற்கே மட்டக் களப்பு வாவியின் கரை சார்ந்த தென்னந் தோப்புக்கள் நிறைந்த கிராம ஒழுங்கும் கொண்டு நடுவண் அமைக்கப் பெற்ற வித்தியாலயத்துக்கு, சுவாமிகள் தமது குருவும் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தேவரது பேருட் சீடருமான ஸ்ரீ சிவானந்த சுவாமிகளது திருநாமத்தைச் சூட்டி மகிழ்ந்தனர். ஏழை மாணவரும் உயர்ந்த கல்வி கற்று முன்னேற உதவி புரிவதற்காக இலவச விடுதி ஒன்றையும் அடிகள் ஏற்படுத்தியமை பெரும் பயனளிப்ப தாயிற்று.

"பாஷை காட்டி ஆசையூட்டி மதமாற்றஞ் செய்யும் கொடிய அரக்கன் ஓட்டம் பிடித்தான். மக்கள்,

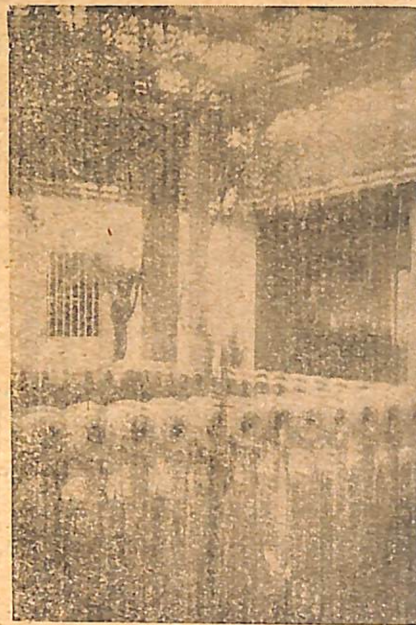
சொந்த மதத்தையும், சொந்தக் கலையையும், சொந்தப் பண்பாட்டையும், சொந்த நாகரிகத்தையும் வளர்க்க வழி கண்டனர். சுவாமிகளுடைய உள்ளம் பூரித்தது. அவர் தமது வாழ்க்கையின் முக்கிய பாகத்தை இப் பணியிற் செலவழித்தார்; வாழ்வையும் பலகாலம் இங்கேயே கழித்தார். இராமகிருஷ்ண மடத்துப் பெரியோரும் இச் சேவையைப் பாராட்டி ஆதரவு தந்தனர்.

கலாநிலயச் சிறப்பு

"கலை வளர்ந்தது. மக்கள் நிலை உயர்ந்தது. பழு நிலை நாடிவரும் பறவைகள் போல இலங்கையின் பல பாகங்களிலிருந்தும் மாணவர் இக் கலா நிலயத்தை நோக்கி விரைந்தனர். பக்கத்துக் காட்டு எல்லை ஒடுங்கியது. பாடசாலை எல்லை அகன்றது. உள்ளூரவரும், மற்றைய பாகங்களிலிருந்த பல பெரியோரும் புது வேலைகளுக்காகப் பணம் கொடுத்தனர். வித்தியாலய ஆசிரியர்களே தமது சம்பளப் பணத்தையும் விடுத்தனர். புதுப் புதுக் கட்டிடங்கள் தோன்றி நின்றன. விடுதிச் சாலைகள் விரித் தமைக்கப்பட்டன. 'சித்திரகூடம்' 'கமலாலய' த்தையும் கூடக்கொண்டது. 'சிவபுரி' சுவாமிகளின் ஆசிரமமாகத் தோன்றிற்று. கழுநீர்த் தொட்டிகளும், மல்லிகைத் தோட்டங்களும், ரோஜாப் பந்தர்களும் ஆங்காங்கே எழில் பெற முளைத்தன. சில காலத்துள் 'ஆசாரிய மந்திர'மும் (Principal's Quarters), 'சாரதை பவனமும்' 'இரத்தினலய'மும் எழுந்து நின்றன. விஞ்ஞான சாலைகளும், இலக்கிய மன்றங்களும் விரிந் தமைந்தன. சிறந்த நூல்நிலய மொன்று திறக்கப்பெற்றது.



குருதேவ ராலயம்



சிவபுரியில் அடிகள் தங்கியிருந்த அறை

தண்ணீர்க் குழாய்கள் பதிக்கப்பட்டன. மாமரங்களும், வேம்பு மரங்களும் பாலை நிலத்தைப் பசுந்தரை யாக்கின. மின்சார விளக்குகள் பூட்டப்பெற்றன. குருகுலத்திலிருந்து குற்ற இருள் ஓட்டப்பட்டது. சங்கீத வகுப்புகளும், சமய வகுப்புகளும் யோகாசனப் பயிற்சிகளும் செவ்வனம் நடந்தன. இதனுல், உள விருத்தியும் உடல் விருத்தியும் சிறப்புற நல்ல சமூக வாழ்க்கைக் கேற்ற முறையில் மாணவர்கள் பயிற்றப்பட்டார்கள். இவ் விடத்தின் மத்தியில், ஆதியிற் சமையற் கூடமாய் அமைந்து, சுவாமிகள் கண்ட கனவுப்படி, பின்னர்க் குருதேவ ராலயமாக மாற்றப் பெற்ற சிறு கோயிலில் உறையும் பரம ஹம்ச தேவர், சகல இன்னல்களையும் துடைத்து, அனைவரையும் அவ்வப்போது ஆசீர்வதித்துவந்தார்.

“சிலகாலம் விபுலானந்த அடிகளாரே, வித்தி யாலயத்தின் அதிபர் (Principal) ஆக இருந்து, சகல துறைகளையும் நேரிற் கவனித்து நல்ல முன்னேற்ற மடையச் செய்தனர்.

மாணவர் தமிழ்ப்பற்று

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துத் தமிழ்ப் பண்டித ரும், லண்டன் நகரப் பல்கலைக் கழகத்துப் பௌதிக சாஸ்திரப் பட்டதாரியும் (B. Sc) பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியருமா யிருந்ததோடு கணித சாத்தி ரத்திலும், ஆங்கில இலக்கியங்களிலும், மானத சாத்திரத்திலும். அடிகளார், துறைபோகக் கற்ற வித்தகக் கலைஞர். ஆசிரியராய் மாணவர்களது தனிப் பண்புகளை அறிந்து சுவைபடக் கற்பிப்ப

தில் சுவாமிகள் சிறந்த வல்லுநர். ஆங்கிலங் கற்கும் மாணவர்களுக்குத் தமிழில் உண்டாகும் அக்கால வெறுப்பு, இவருடைய மாணவர்களிடம் இல்லாத தாயிற்று. தமிழின் நறுந் தீஞ்சுவையை இவர்க ளிடம் அனுபவித்த மாணவர்கள், சிவானந்த வித்தி யாலயத்திலும், அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தி லும், கொழும்புச் சர்வகலாசாலையிலும், யாழ்ப்பா ணம், மதுரை, சென்னை முதலிய இடங்களிலும் மிகப் பலருளராவர்.

புலவர் வகுப்பு

"பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்" என்ற இலக்குக் கேற்ப விஞ்ஞான சாத்திரத்தைத் தமிழொடு கலந்து சுவாமிகள் தாமே இங்குக் கற்பித்தார்கள்; உயர்ந்த தமி ழிலக்கிய இலக்கணங்களை அறிந்து ரசிக்கச் செய்வதற்காக, வளர்ந்தோர் சிலருக்கு என்று பிரத்தியேகமாகப் 'புலவர் வகுப்பு' ஒன்றை நிறுவினுர்கள். தமிழினை முற்ற ஒருவன் அறிய வேண்டில், சமஸ்கிருதமும் நன்கு கற்க வேண்டு மென்பது சுவாமிகளது முடிபு; எனவே, ஒரு சமஸ் கிருத வகுப்பும் உடன் நிறுவப்பட்டது. புலவர் வகுப்பினர் சமஸ்கிருதமும் கற்றனர். புலவர் வகுப்பு நடக்கும்போது, மாணவர் யாவரும், புலவர்க ளென்றே அழைக்கப்பட்டார்கள். சுறுசுறுப்பாகவும் உணர்ச்சியுடனும் இது நடக்கச் சுவாமிகளே தலை மைப் புலவராகவும், புலவர்களின் ஆசிரியராகவு மிருந்தார்கள்.

புலவர் மன்றம்

"வகுப்பின் முதல் நாள், இறை வணக்கத்தின் பின், சுவாமிகளே தமது கம்பீரமும், சாதுர்யமும், கவித்துவமும், கவர்ச்சியும் நிறைந்த குரலில்,

"பூவார் சோலை மயிலாடப்
புரிந்து குயில்க ளிசைபாட
காமார் மாலை அருகசைய
நடந்தாய் வாழி காவேரி"

எனும் சிலப்பதிகார அடிகளைப் படித்து, அவற்றை மாணவரை எழுதிக் கொள்ளச் சொன்னார்கள். பின்னர் கையினால் தாளம் போட்டுக் கொண்டே அடிகள் சீரறுத்து, இரண்டு முறை அவற்றைப் பாடினர். மூன்றும் முறை "தான தான தனதான" என்று இசை ஏற்பத் தொடர்ந்து எல்லோரையும் பாடச் செய்தனர். அவர் பாடிய 'தரு' விலிருந்து சீர் வகுத்து அப்படியே சீரும் அசையும், சொற்ப நேரத்துள் மிக இலகுவாகக் கற்பிக்கப் பெற்றன. உடனே பாட்டுக்கள் புனையும்படி எல்லோருக்கும் கட்டளை பிறந்தது. காரிகை கற்காதே கவிபாட 'இசை' புரியும் உதவியை அடிகள் நன்கு காட்டினார்கள். இதனால் உடனே கவி பாடக் கற்றுக்கொண்ட மாணவர் அனைவரையும் "நமது புலவர் மன்றம்" என்று அன்பொழுக அடிகளார் குறிப்பிடும்பொழுது யாவரும் கழிமகிழ் வெய்துவர். இவ்வாறு தமிழ் மணம் கொழிக்கும் ஒரு ஆங்கில மலராக அவர்கள் இவ் வித்தியாலயத்தை ஆக்கினர்கள். ஆங்கிலம், கணிதம், தமிழ், விஞ்ஞான சாத்திரம் முதற் சகல

பாடங்களிலும் மாணவர்கள் திறமையான சித்தி பெற்று வந்தனர்.

சமயபோதனை

" ஆங்கிலப் பாடசாலைகளின் கூட்டங்களிலும், மற்றும் ஆங்கில மயமான மகாநாடுகளிலும் இவ் வித்தியாலயத்தின் சமூகம் தனித்துத் தோன்றியது. தேசீய உடையும் தேசீய நடையும் இவ்வாறு ஆங்கிலத்தின் மத்தியில் அன்றும் இன்றும் எடுத்துக்காட்டாக நின்றுவளர அடிகளார் கற்பித்தேகினர். பௌத்தம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் முதலாய மதங்களின் அடிக் கொள்கைகளை யெல்லாம் எடுத்துக் காட்டும் இராமகிருஷ்ண உபதேசங்கள் மாணவர்கட்குச் சமய சமரசத்தைக் கற்பிப்பன. விவேகானந்தருடைய வீர கர்ச்சனைகள் மாணவரை அஞ்சாத சிங்கங்களாக்குவன. காந்தீயம் தூய சத்திய மார்க்கத்தைப் போதிப்ப தொன்று. இவற்றினை அடிப்படையாகக்கொண்ட சிறந்த சமயமும், ஒழுக்கமும் பழக்கங்களும் இவ்வித்தியாலயத்திலே முக்கியமாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. மாணவரின் கல்வி முதற் சகல பகுதிகளையும் கவனித்து அவர்கட்குள்ள தடைகளை நீக்கி உதவிபுரிய, வித்தியாலய ஆசிரியர்களிற் பலரும், இராமகிருஷ்ண சங்கத்துத் துறவிகள் இரண்டொருவரும் உடன் வதிகிறார்கள். பாடசாலைக் கட்டிடங்களின் அமைப்பும், அமைதியான சூழலும், சதா வீசுகின்ற இனிய கடற்கொண்டற் காற்றும், இங்கு வரும் எவருக்கும் கல்வியின் மணத்தை உணரச் செய்யாம லிரா. "

சிவானந்த வித்தியாலயத் தலைமை ஆசிரியர்

1930-ம் ஆண்டு யூலாய் மாதத்திலேதான், திருக்கோணமலை ஆங்கிலக் கலாசாலைத் தலைமையாசிரியர் பொறுப்பினை இன்னெருவரிடம் கொடுத்து விட்டு, அடிகள், சிவானத்த வித்தியாலயத் தலைமையாசிரியப் பதவியை ஏற்ருர்கள். அப்பொழுது சங்கத்துப் பாடசாலைகளை யெல்லாம் பரிபாலிக்கும் பொறுப்பும் அவர்களையே சார்வதாயிற்று.

அத்தியாயம் 4

அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகம்

தமிழ்ப் பேராசிரியர்

செட்டிநாட்டரசர், ராஜா, சேர். அண்ணுமலைச் செட்டியார் விரும்பியபடி, சுவாமிகள், அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக 1931-ஆம் ஆண்டு யூலாய் மாதத்திற் பதவி யேற்ருர்கள். தமிழ் நாட்டிலே தமிழ்ப் பேராசிரியர் என்ற பதவியினை முதன்முதலாகப் பெற்ற பெருமை சுவாமியவர்களுக்கே உரியதாகும்.

தீண்டப்படாதார் முன்னேற்றம்

பேராசிரியரா யிருந்த காலத்திலே, சுவாமியவர்கள். 'மாணவர்கள், நாட்டிற்கும் மொழிக்கும் சமூகத்திற்கும் எம் முறையிலே தொண்டு செய்தல் வேண்டும்' என்பதைப்பற்றி அடிக்கடி எடுத்துக் கூறுவ

தோடு அமையாமல் தாமும் சிறந்த தொண்டுகளைச் செய்து காட்டினார்கள், 'தீண்டாமை என்னும் பேயினை நம் நாட்டினின்றும் துரத்தல் வேண்டும்' என்று பலகாலும் சுவாமிகள் கூறுவ துண்டு.

சுவாமிகளின் துணையைக்கொண்டு அண்ணாமலை நகருக்கு வடகிழக்குப் புறத்தி லமைந்திருந்த திருவேட்களச் சேரியில் இராப் பாடசாலை யொன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதிலே படித்துப் பயன்பெற்ற தீண்டப்படாதார் பலர்.

அப் பாடசாலையிலே படிப்பவர்களுக்குத் தேவையான புத்தகங்கள் ஆதியானவற்றைச் சுவாமிகளே வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். சுவாமிகளின் விருப்பப் படி, அச் சேரியிலே, 1933-ஆம் ஆண்டில், சுவாமி விவேகானந்தரின் திருநாள் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. சுவாமி விவேகானந்தரின் படம் மலர் மாலைகளாற் சிறப்புற அலங்கரிக்கப்பட்டு ஊர்வலமாக வந்தபோது, அச் சேரியி லுள்ள ஒவ்வோர் குடிசையிலும் பூரண கும்பங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. குடிசையி லுள்ள மக்கள் அப் படத்திற்குத் தீபாராதனை செய்தனர். இங்ஙனமாகத் தீண்டப் படாத மக்களுக்குச் சுவாமிகள் செய்த தொண்டு அளப்பரி தாகும்.

காங்கிரஸ் கோடி

1933-ஆம் ஆண்டிலே அண்ணாமலை நகரில், பட்டமளிப்பு (Convocation) விழா மிகச் சிறந்ததொரு முறையில் நடைபெற்றது. அதற்காகப் பட்டமளிப்பு விழா மண்டபம், பல கொடிகளால் வெகு அழகாக

அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. பேராசிரியர் ஒவ்வொருவரின் வீட்டின்மேலும் 'யூனியன் ஜாக்' கொடி கட்டப்பட்டது. ஆயின், விபுலானந்த அடிகளது வீட்டின் மேல் மட்டும் 'காங்கிரஸ்' கொடி கட்டப்பட்டிருந்தது. மாட்சிமை மிக்க கவர்னர், சேர். ஜோர்ஜ் பிரடெரிக் ஸ்ரான்லி பட்டமளிப்பு விழா மண்டபத்திற்கு வருவதற்கு முன்னர், போலீஸ் உத்தியோகத்தர் சிலர், சுவாமிகளுடைய வீட்டினைச் சோதனை செய்தனர். அதற்கெல்லாம் சுவாமிகள் அஞ்சவில்லை. கொடியும் தங்கு தடையின்றி வீட்டின்மேற் பறந்து கொண்டிருந்தது. இதைக் கண்டோரெல்லாம் அடிகளாரின் நாட்டுப் பற்றினைப் போற்றினர்கள்.

யோகசூத்திரங்களின் மொழிபெயர்ப்பு

அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்த பொழுதே, இராமகிருஷ்ண மிஷன் பதிப்பிப்பதற்காகச் சுவாமி விவேகானந்தரின் "விவேகானந்த ஞான தீபம்", "கர்ம யோகம்", "இராச யோகம்", "பதஞ்சலி யோக சூத்திரம்" முதலான நூல்கள் பலவற்றைச் சுவாமிகள் தூய தமிழில் மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்தார்கள்.

இசை யாராய்ச்சி

திருஞான சம்பந்தர் பாடிய திருப்பதிகங்களை அவரோடு உடனிருந்த திருநீலகண்ட யாழ்ப் பாணர் யாழிலிட்டு இசைத்தார் என்பதைக் கேட்டிருக்கின்றோம். "அந்த யாழ் 'சகோட யாழ்' என்றும், அதன் பழந் தமிழ்ப்பெயர் 'செம்முறைக்கேள்வி' யென்றும், அந்த யாழின் இயல்பைக் கண்டறிந்து,

இக் காலத்தில் அதை உருவாக்கி யிசைத்து இசைத் தமிழை வளர்க்க வேண்டுமென்றும்” சுவாமிகள் எண்ணங் கொண்டதும் இக் காலத்திலேதான்.

விசாரணைச் சபை அங்கத்தினர்

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறை சம்பந்தமாக 1935-ஆம் ஆண்டில் நியமிக்கப் பட்ட விசாரணைச் சபையில், அடிகள், மகாமகோ பாத்தியாய டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க உபதலைவர், திரு. டீ. ஸ்ரீநிவாச ஐயங் கார் முதலியவர்களுடன் கூடியிருந்து விசாரித்து, அறிக்கை யெழுதுவதில் முக்கிய பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள்; பின், உப அத்தியட்சகர் கேள்விப் படி பல்கலைக் கழகத் தமிழாராய்ச்சி சம்பந்தமாக விரிவான தொரு திட்டத்தையும் தயாரித்துக் கொடுத் தார்கள்.

இசையும் இசைக் கருவிகளும்

“பழந் தமிழர் இசையும், பிற நுண் கலைகளும்” என்னும் பொருள் பற்றிச் சென்னைப் பல்கலைக் கழ கத்திலே இவர் சொற்பொழிவுகள் பல ஆற்றினர். பழந்தமிழ் இசை, இசைக் கருவிகள் இவை பற்றிய விளக்கத்தை உலகறியச் செய்த சிறப்பு அடிகட்கே உரியதாகும். சொற்பொழிவுகளின் போது இவர் இசைக் கருவிகளைப் படம் வரைந்தும் காட்டினர். சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையரும் பிறரும் சுவாமிகளைப் பாராட்டிப் பேசினர்கள். இச் சொற்பொழிவுகள், “ஹிந்து” முதலான ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளிலும்,

பிற தமிழ்த் தினத்தாள்களிலும் வெளிவந்தன. அக் காலத்திலே, அண்ணமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் அடிகள் "இசை" "அலங்கார சாத்திரம்" முதலிய பொருள்கள் பற்றி விரிவுரைகள் நிகழ்த்தினர்கள். திருச்சி வானெலியிலும் சுவாமிகளின் பேச்சுக்கள் ஒலிபரப்பப்பட்ட துண்டு. திருச்சி நிலையத்திலிருந்து, "பண்டைத் தமிழரின் இசைக் கருவிகள்" என்னும் பொருள் பற்றிச் சுவாமிகள் பேசிய பேச்சானது மிக முக்கியம் வாய்ந்த தாகும்.

திரு. கந்தசாமியவர்கள்

சுவாமிகள், அண்ணமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே பேராசிரிய ராக விருந்தபொழுது, கல்வித் திறமை யினுலும் ஒழுக்கத்தாலும், சுவாமிகளைக் கவர்ந்தவர் திரு. கந்தசாமி என்னும் பெயர் பூண்ட விரிவுரையாள ரொருவர். அவருடைய போக்கே ஒரு தனிப் போக்கு. அவர் ஏனைய ஆசிரியர்கள் இருக்கும் அறைக்குப் போவது கிடையாது. யாருடனும் நெருங்கிப் பழகு வதோ அளவளாவுவதோ கிடையாது. தாமுண்டு தம் பாடுண்டு. குறிப்பிட்ட நேரத்துக்கு அவர் நேரே தமது வகுப்புக்கே வந்து விடுவார்; வகுப்புத் தொடங்கச் சிறிது நேரமிருப்பின் எங்கேயாவது ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்து கொள்வார்; தமது பாடம் முடிந்ததும் நேரே வீடு சென்று விடுவார்.

திரு. கந்தசாமியார் அவர்களின் திறமையைப் பலர் அறியவில்லை யென்றும், உரியமதிப்பு அவருக்கு வழங்கப்படவில்லை யென்றும் சுவாமிகள் வருந்திய துண்டு. அடிகள் தாம் பேராசிரியராக இருந்த காலத்

தில், திரு. கந்தசாமி அவர்களை மேல் வகுப்புப் பாடங் களைக் கற்பிக்கும்படி நேரசூசி யமைத்து அவர்களைப் பெருமைப் படுத்தினர்கள். பின்னர், திரு. கந்தசாமி யவர்கள் இவ்வுலக வாழ்வினை யொருவியதை அறிந்த சுவாமிகள் மேற்கண்ட ஈடுபாட்டின் காரணமாகவே, "கங்கையில் எழுதியிட்ட ஓலை" என்ற தலையங்கத் துடன் - கங்கையை அவரிடம் தூது அனுப்புவதாகப் - பாடி வெளியிட்டார்கள்.

பதவியினின்று விலகியது

பல நிகழ்ச்சிகளைக் காரணமாகக் கொண்டு, 1933-ஆம் ஆண்டிலே, சுவாமிகள் அண்ணுமலைப் பல் கலைக் கழகத்துப் பேராசிரியப் பதவியினை விட்டு நீங்கினர்கள். அதன்பின், சுவாமிகளுடைய வாழ்க் கையிற் பெரும் பகுதி இசை யாராய்ச்சியிலேயே செலவிடப்பட்டது.

அத்தியாயம் 5

சொற்பணி புரிதல்

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தொடர்பு

1933-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் நடை பெற்ற தஞ்சைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் 22-ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவிற்குச் சங்கத்தாரின் வேண்டுகோளின்படி சுவாமிகள் தலைமை வகித்தார் கள். அதன்பின், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தாருடன் என்றும் மாருத தொடர்பு உண்டாவதாயிற்று. அவர்

கள் சுவாமிகளால் அடிக்கடி எழுதி யுதவப்பட்ட கட்டுரைகளைத் "தமிழ்ப் பொழில்" என்ற தமது தமிழ்த் திங்க ளிதழிற் வெளியிட்டும், சுவாமிக ளியற்றிய "யாழ் நூல்" என்னும் அரிய ஆராய்ச்சி நூலினை அச்சிட்டும் பெருமை பெறுவதற்கு இத் தொடர்பே பின்னுளிற் காரணமா யமைவ தாயிற்று.

திருவண்ணமலைச்சைவசித்தாந்த சமாஜத் தலைமை

தென்னிந்தியாவிலே சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் அருந்தொண் டாற்றிவரும் "சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்" 1935-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில், திருவண்ணமலையில் வருடாந்தர விழாவினை நடத்தியபோது, சுவாமிகளே தலைமை தாங்கினர்கள். தலைமை வகிப்பதற்காக வந்த சுவாமிகளை வரவேற்று ஊர்வலமாக அழைத்து வருவதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளை அவ்வூரவர்களும் சமாஜ உத்தியோகத்தர்களுமாகச் செய்திருந்தார்கள். ஊர்வலத்துக்குத் திருவண்ணமலை முழுவதுமே திரண்டு வந்தது. இலங்கையிலிருந்தும், தமிழ் நாட்டின் பிற பகுதிகளிலிருந்தும் ஏராளமான அறிஞர்கள் வந்து கூடியிருந்தார்கள்; சுவாமிகள் வந்தவுடன், அவருக்குப் பூ மாலை சூட்டி ஊர்வலமாக அழைத்து வந்தார்கள். அம் மகா நாட்டிலே, சுவாமிகள் ஆற்றிய தலைமைப் பேருரை தனிச் சிறப்புடன் விளங்கியது. சொற்பொழிவாளர் ஒவ்வொருவரும் பேசி முடிந்ததும், அவர்கள் எவ்வெத்துறையிலே திறமை நிரம்பப் பெற்றவர் என்பதைச் சுவாமிகள், குறிப்புரை கூறி, மகாநாட்டினைச் சிறப்புற நிறைவேற்றி வைத்தார்கள்.

தமிழாராய்ச்சிக் குழு அங்கத்தினர்

அந்த நாட்களிலே தான், சுவாமியவர்களும் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் குழுவில் இடம் பெறுதல் வேண்டு மென்று கருதிய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினர், சுவாமிகளைத் தங்கள் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் குழுவில் ஒருவராக நியமித்துக் கொண்டார்கள்.

தமிழிசை

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில், 1936-ஆம் ஆண்டு பெப்ருவரி மாதத்திலே, சுவாமிகள் சில நாட்களாகச் சொற்பொழிவுகள் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அச் சொற்பொழிவுகளுள், "யாழ்ப் பாணன்" "தமிழிசை" "சிலப்பதிகார அரங்கேற்று காதை" "ஏழாம் நூற்றூண்டிலும் அதற்குப் பின்னரும் இருந்த தமிழிசை" "பழந் தமிழகத்தின் சிற்பாசாரிகள்" "பரிசன வேதி" என்னும் பொருள்கள் பற்றி ஆற்றிய ஆராய்ச்சிச் சொற்பொழிவுகள் குறிப்பிடப் பட வேண்டியவை.

சொல்லாக்கக் கழகம்

சென்னை மாகாணத் தமிழர் முதலாவது மாநாட்டிலே, (1934-ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம்) கலைச் சொற்களை ஆக்கவேண்டு மென்று ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன்பயனுக, அவ் வேலையைச் செய்வதற்கெனச் "சொல்லாக்கக் கழகம்" ஒன்று உருவாயிற்று.

புலமை வாய்ந்த அறிஞர்கள் பலர், மிக முயற்சி செய்து கலைச் சொற்கள் பலவற்றைச் சேர்த்துத்


1/3/36

தொகுத்தார்கள். அச் சொற்களை ஆராய்ந்து முடிவு செய்வதற்காக 1936-ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம் 20-ம் திகதி, "தமிழ்க் கலைச் சொல்லாக்க மாநாடு" சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரி மண்டபத்திற் கூடுவதாயிற்று. அம் மாநாடு, திருவாங்கூர், சேர். ஸி. பி. இராமசாமி ஐயராற் றிறந்து வைக்கப் பட்டது. அம் மாநாட்டுக்குப் பொதுத் தலைவராகத் தலைமை தாங்கிய பெருமை சுவாமிகளுக்கே உரிய தாயிற்று. இம் மாநாட்டின் பயனு யெழுந்ததே, சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் வெளியிட்ட "கலைச் சொற்கள்" என்னும் நூலாகும்.

கைலாய தரிசனம்

1937-ஆம் ஆண்டில், சுவாமிகள், இமயமலையைத் தாண்டித் திபெத்துக்குச் சென்று திருக்கயிலையைத் தரிசித்துக்கொண்டு திரும்பினார்கள். திருக்கயிலை யாத்திரை செய்ததோடமையாமல் அந் நாட்டிற் பல விடங்களிலு முள்ள மகாயன பௌத்தப் பள்ளிகளுக்கும் அவர்கள் சென்றிருந்தார்கள்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பரீட்சகர்

திருக்கயிலாய யாத்திரை செய்துகொண்டு திரும்பி வந்ததும், சுவாமிகளைச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினர், தமது பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ப் பரீட்சகர்களுள் ஒருவராக நியமனஞ் செய்துகொண் டார்கள்.

அத்தியாயம் 6

' பிரபுத்த பாரத ' ஆசிரியர்

பிரிவு உபசாரம்

இங்ஙனமிருக்கையில், 1939-ஆம் ஆண்டில் வட நாட்டார் நடத்திவரும் "பிரபுத்த பாரதம்" எனப் பட்ட கலையாக்கங் கருதிய ஆங்கில வெளியீட்டின் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டதனல், சுவாமிகள் இமய மலைச் சாரலிலுள்ள மாயாவதி ஆச்சிரமத்துக்குப் புறப்படவிருந்தார்கள். அப்பொழுது, யாழ்ப்பா ணத்து வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் ஒரு மாபெருங் கூட்டம் அடிகளுக்குப் பிரியாவிடை அளிப் பதற்காகக் கூடிற்று. பிரமாதி வருஷம் ஆடி மாதம் 17-ஆம் திகதி (2—8—39) புதன்கிழமை மாலையிலே, மலர் மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்ட பத்து மேடையில் சுவாமிகளும், அக் காலத்து அர சாங்க சபை அங்கத்தவரான திரு. S. நடேச பிள்ளை யவர்களும், திரு. V. நாகலிங்கமவர்களும் அமர்ந்திருந் தனர். கூட்டத்திற்கு டாக்டர். S. சுப்பிரமணியமவர் கள் தலைமை வகித்தார்கள். பெருந் திரளான ஆடவ ரும் மகளிருங் கூட்டத்திற்குச் சமுகமளித்திருந்தனர்.

பிரியாவிடைக் கூட்ட நிகழ்ச்சிகள்

தேவாரப் பாராயணத்துடன் கூட்டம் ஆரம்ப மாயதும், தலைவர், தமது முன்னுரையில், கல்வித் துறையிலும் தமிழ் இலக்கியத் துறையிலும் சுவாமி கள் செய்த அரிய வேலைகளைப் பாராட்டிப் பேசினர்.

சுவாமிகள், இவ்வாறு இத்தொண்டுகளைச் செய்வதால், மக்கள், இவர் துறவி என்பதை மறந்துவிடுகின்றனர் என்றும், இவர் தெளிவான ஞானமுடையவராய்த் திகழ்கின்றார் என்றும், இவர் தமது புதிய முறையிற் சித்தி பெறுதல்வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டார். பிரம்மஸ்ரீ. சிதம்பர சாஸ்திரிகள் சமஸ்கிருத வாழ்த்துச் சுலோகமொன்றைப் பாடினார். திரு.க. கி. நடராஜன் அவர்கள் பிரியாவிடை வாழ்த்துச் செய்யுள்களைப் பாடிச் சுவாமிகளுக்கு அளித்தார். செந்தமிழ் வித்துவான், பிரம்மஸ்ரீ. கணேசையரவர்களும், இலங்கை அரசாங்கத்துக் கல்வித் துறையின் தலைமை மொழி பெயர்ப்பாளர் பிரம்மஸ்ரீ. K. S. இராமசாமி ஐயரவர்களும் அனுப்பியிருந்த வாழ்த்துச் செய்திகளைத் திரு. S. அம்பிகைபாகன் வாசித்தார்.

வித்துவான் கணேசையர் வாழ்த்துக் கடிதம்

வித்துவான், பிரம்மஸ்ரீ கணேசையரவர்கள், "ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமிகளுடைய பிரியாவிடைக் கொண்டாட்டத்திற்கு வருதற்கு எனக்கு உடனலம் இல்லாமையைக் குறித்து மிக வருந்துகின்றேன். அவர்கள், முன்னைக் காலத்தில் எம் நாட்டிலிருந்து எமக்குப் பெரு நன்மைகளைச் செய்த இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார், நல்லூர் சரவண முத்துப் புலவர், ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் முதலிய பெரும் புலவர்களைப் போலத் தாமும் எமக்கெல்லாம் பெரு நன்மைகளைச் செய்து பெரும் புலவராய் விளங்குகின்றார்கள் என்பது எவரு மறிந்ததே.

அவர்கள், ஓரறிவுயிரினும் ஈரறிவுயிரும் மூவறிவுயிரும் விசேடம் பெற்றவாறு போல, ஒரு மொழி இரு மொழிப் புலவர்களினும் விசேடமாகப் பல மொழிப் புலவராயும் விளங்குகின்றார்கள். அதனாலும் அவரறிவின் பெருமை அளவிடற்கரிய தென்பதை நாமறிந்து கொள்ளலாம். இத்தகைய பெரும் புலவரைப் பிரிந்திருப்ப தெமக்கு அரிதாயினும், அவர்கள் இமாசலத்தில் ஒரு ஞான சூரியனாக விளங்கி, எமக்கே பிரகாசந் தரச் செல்வதால் அதுவும் மகிழத் தக்கதொன்றே என்பதைத் தங்களுக்கு அறிவிக்கின்றேன்.

தென்னாட்டி லன்றி வட நாட்டிலும் அவர்கள் சென்று எம தீழநாட்டின் பெருமையை விளக்குவது எமக்கெல்லாம் பெரு மகிழ்ச்சியைத் தரத் தக்க தொன்றேயாம்" எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

நடேச பிள்ளையின் பாராட்டு

திரு S. நடேசபிள்ளை அவர்கள், "சுவாமிகள் இலங்கையில் மாத்திரமல்ல, தென்னிந்தியாவிலும் வியந்து பாராட்டப்படும் ஒருவராவர். அவர்கள் தமிழ் மொழிக்குச் செய்த தொண்டுகள் எவராலும் மறக்கற்பாலனவல்ல. அவர்கள் இப்போது வட இந்தியாவுக்குப் போகின்றார்கள். அங்குள்ளவர்கள் இன்னும் தமிழ்க்கலையை நன்கறியாம லிருக்கின்றார்கள். ஆகவே, வட இந்தியாவில் தமிழ்க் கலைஞானத்தைச் சுவாமிகள் பரப்புவார்களென்று நம்புகின்றோம். இதனைச் செய்யக்கூடிய வசதியைச் சுவாமிகள் பெறுவதால், அவர்கள் தம் பணியை இனிது

நிறைவேற்றி வெற்றியே அடைவார்கள். அதற்கு நாமெல்லோரும் அவர்களுக்கு மனமார்ந்த பிரியா விடையை அளிக்க வேண்டியவர்களா யிருக்கின்ரேம்" என்று சுவாமிகள் மேலுள்ள தமது ஆர்வம் புலப்பட உருக்கமாகப் பாராட்டிப் பேசினர்கள்.

நாகலிங்கமவர்கள் பேச்சு

அடுத்தபடியாக, திரு. V. நாகலிங்கமவர்கள், "சுவாமிகள் துறவுமார்க்கத்தைக் கைக்கொண்டமையால், மிகப் பெரும் பணியை மேற்கொள்வாராயினர். சுவாமிகள் கல்வி சம்பந்தமாகச் செய்துவந்த தொண்டுகளை எவரும் அறிவர். அவர்கள் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராயும்போது தமது விஞ்ஞான அறிவை நன்கு பயன்படுத்தி யிருக்கிறுர்கள். அவர்கள் சேவைகள் எம்மால் என்றும் மறக்கற்பாலன வல்ல" என்று கூறி நீண்டநேரம் பேசினர்கள்.

அம்பிகைபாகனது புகழுரை

முடிவில், வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத் தலைமையாசிரியர் திரு S. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் சுவாமியவர்களின் நலங்களைப் புகழ்ந்து பேசிய போது, "சுவாமிகளுடன் யான், சென்ற பத்து ஆண்டுகளாக நெருங்கிப் பழகியவன். போதிய நேரமில்லாததினல், சுவாமிகள் தமது ஆராய்ச்சிகளிற் பலவற்றை வெளியிடவில்லை. சுவாமிகள் செய்த பெரிய ஆக்க வேலைகளை எவரேனும் அறிய விரும்பினல், அவர்கள் கிழக்கு மாகாணத்திற்குப் போக வேண்டும். அங்கே சுவாமிகள் போயிராவிட்டால்,

இந்து சமயமே இல்லாமற் போய்விடும்போலிருந்தது. அங்கு, சுவாமிகள் ஓர் அநாதசாலையையும் ஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். சுவாமிகள். பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மானேஜராக இருந்தபோது, தாராள மனப்பான்மையோடும் விரிந்த நோக்கத்தோடும் - தம்முடைய சொந்த நன்மைகளைக் கருதாமல்-பள்ளிக்கூடத்தின் நன்மையையே கருதி நடந்துவந்திருக்கிறார்கள். சுவாமிகளது பிரிவு எங்களுக்கு வருத்தத்தைத் தந்தாலும், அவர்கள் ஒப்பற்ற ஒரு சேவை புரியச் செல்வதால், நாங்கள் மகிழ்கின்றோம். சுவாமிகள் மீண்டும் எங்களிடம் திரும்பி வந்து யாழ்ப்பாணத்திற் சில வருடங்களைக் கழிக்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்கின்றேன்" எனக் குறிப்பிட்டார்கள்.

அடிகளாரது முடிவுரை

அதன் பின், சுவாமிகள் எழுந்து அங்குக் கூடியிருந்தவர்களுக் கெல்லாம் நன்றி தெரிவிக்கும்போது. மாயாவதி ஆச்சிரமத்தைப் பற்றி விவரித்தார்கள்.' இனிது இனிது ஏகாந்த மினிது ' என்றாங்கு, அவ்விடம் சாந்தம் நிலவுவதற்கு ஏற்ற இடம் என்றும், மக்கள் அங்கு இலர் என்றும், வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றையும் நடத்தும் சத்தி, அவ்வப்போது என்னென்ன பணிகளைச் செய்யுமாறு பணிக்கின்றாளோ அதனைத் தலைக்கொண் டொழுகுவதே தம் கடன் என்றும், அந்த உள்ள உணர்ச்சியுடன் தான் தாம் கருமமாற்றி வருவதாகவும், தாம் இலங்கையிற் பெரும்பாலும் கல்வி சம்பந்தமான வேலைகளைச் செய்து கொண்டு பதினான்கு வருடங்களைச் செல

விட்டிருப்பதாகவும், அக் காலத்தில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தம்மா லானவற்றைச் செய்திருப்பதாகவும், இனிச் சில ஆண்டுகளுக்கேனும் தாம் இலங்கையை விட்டு வேறெங்கேனும் போயிருக்க வேண்டியது தக்கதுதான் என்றும், அங்குக் குழுமியிருந்த அன்பர்க ளெல்லாரும் தங்கள் மனமார்ந்த பிரியாவிடையை அளிப்பார்களென்று தாம் எதிர்பார்ப்பதாகவும் கூறி முடித்தார்கள்.

பண்டிதர்களுடன் ஹாஸ்யம்

மட்டக் களப்பிலும், கொழும்பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலுமாக அளிக்கப்பட்ட பலவாய பிரியாவிடைகளை முடித்துக்கொண்டு திரும்பி வந்து, அடிகள் தம் பிரயாணத்துக்கு ஆயத்தங்கள் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவ்வேளையில், "கோவை வாணன்" எனப் புனை பெயர் கொண்ட திரு அ. வி. மயில்வாகனன் அவர்கள் சுவாமிகளுக்குச் சில உதவிகள் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, தமக்கு அளிக்கப்பட்ட பிரியாவிடைகளைப் பற்றி ஹாஸ்யமாகப் பேசிக்கொண்டு "Every Pandit composed a song on me according to the Pandit's fashion!"

என்று சிரித்தார்கள். சுவாமிகளுக்கு உதவி செய்துகொண்டிருந்த அன்பர் வேறொருவர், "அகஸ்திய முனிவர் தெற்கே வந்தார், நாயன்மார்கள் தெற்கே வந்தார்கள்; இலங்கைப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியன்மார் பலர் வடக்கிருந்து தெற்கே வந்தவர்கள். சுவாமிகள் மாத்திரந்தான் பத்திரிகாசிரியராகத் தெற்கிருந்து வடக்கே செல்லுபவர்கள்"

என்று கூறியபோது, சுவாமிகள் சிரித்துக்கொண்டு, "யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர்" என்று கூறிவிட்டு,

"This is an Island. Here we develop insular qualities only. We must go to the wide world to study men and things" என்று முடித்தார்கள்.

3-8-39-இல், சுவாமிகள் புகைவண்டி மார்க்கமாக இந்தியாவுக்குப் பிரயாணமானார்கள்.

பத்திரிகைப் பணி

சுவாமிகள் "பிரபுத்த பாரத" ஆசிரியரா யிருந்த காலத்தில், மேலை நாட்டுத் தத்துவ சாஸ்திரிகள் பலருடனும் அவர் பழக வேண்டி நேர்ந்தது. சேர். எஸ். ராதாகிருஷ்ணன் முதலிய அறிஞர்கள் பலர், சுவாமிகளுடன் உறவாடினர். அடிகள், அப்போது தமிழ் நூல்களிற் காணப்படும் அரிய உண்மைகளை அப் பத்திரிகை மூலமாக ஆங்கிலத்திலே தெளிவாக வெளியிட்டார்கள்.

அத்தியாயம் 7

தென்னாடு திரும்புதல்

தமிழ் நாட்டிற் பிரயாணம்

ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுகள் வரை அங்கிருந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த சுவாமிகளை, தமிழ் நாட்டில் அவருக்கிருந்த தணியாக் காதல் விரைவில் ஈர்த்துக்கொண் டோடிவந்தது. சுவாமிகள் திரும்பி வந்ததும், சமய ஆக்கங் கருதிய சபைக

ளும் இலக்கியக் கழகங்களும் தமிழ் நாட்டின் பல பாகங்களிலுமிருந்து அவரை அழைத்தன. உடம்பு இளைத்துள்ள நிலையில் உடல்நலங் குறைந்திருந்த சுவாமிகள், தம் உடல், பொருள், ஆவி யனைத்தையும் தொண்டி வீடுபடுத்தி, எட்டு மாதங்களாகத் தமிழ் நாடெங்கணும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார்கள்; அக் காலங்களில் பிறரெவரும் காணுதற்கரிய ஆராய்ச்சி யுண்மைகளைக் கண்டுகொண்டார்கள்.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழாசிரியர்

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழ்ப் பேரா சிரியராக வந்து பதவி யேற்கும்படியும், தமிழ் மொழி யின் ஆக்கத்துக்கு வேண்டிய பெரும் பணிகளைத் தொடங்கிப் புரியும்படியும் பலர் சுவாமிகளை வேண்டி னர். இலங்கையின் தனித் தலைவர்களும், சமயச் சபைகளும், இலக்கியக் கழகங்களும் ஒன்று சேர்ந்து இராமகிருஷ்ண மிஷனில் முறையிட்டனர். அதன் விளைவாக 1943-ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில், இலங் கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியராகச் சுவாமிகள் பதவி ஏற்றார்கள்.

பாராட்டுக் கூட்டம்

சுவாமிகள் பேராசிரியப் பதவியைப் ஏற்றுக் கொண்டமையைக் கொண்டாடுவதற்கும், அவர்கள் தமிழ் மொழிக்குச் செய்துகொண்டுவரும் பலவாய தொண்டுகளைப் பாராட்டுவதற்குமாக ஓர் மாபெருங் கூட்டம் நடாத்துதல் வேண்டுமென்று கொழும்பி லுள்ள தமிழ்ப் பிரமுகர்கள் தீர்மானஞ் செய்தார்

கள். அக் கூட்டம் சிறப்பாக நடைபெறும்படி முயன்றுழைத்தவர்கள், காலஞ் சென்ற நீதியரசர் திரு ந. நடராசா K. C. அவர்களும், இலங்கை அரசாங்கத்துக் கணக்குப் பரிசோதனைப் பகுதியின் பதிற்றலைவராய் அக் காலத்திருந்த திரு க. கனகரத்தினம் அவர்களுமாவர். அக் கூட்டத்தினை நடாத்துவதற்கென நியமிக்கப்பட்ட சபைக்கு, அக் காலத்திலே கொழும்புத் தமிழ்க் கழகத்தின் தலைவராக விளங்கிக் கொண்டிருந்த திரு அ. சபாரத்னமவர்கள் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். அச் சபையின் காரியதரிசியாக நியமிக்கப்பட்டு இடையருப் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தவர் திரு அருள் தியாகராசா அவர்களாவர்.

சபையினரின் பெரு முயற்சியினுலும், சுவாமிகள்பாற் றமிழ்மக்கள் கொண்டிருந்த பேரன்பினுலும், கொழும்பு நகரசபை மண்டபத்திலே பிரமாண்டமானதொரு கூட்டம் கூடுவதாயிற்று. அக் கூட்டத்துக்கு மந்திரிமாரும், அரசாங்க அங்கத்தவர்களும், அரசாங்க இலாக்காக்களின் தலைவர்களும், பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்களும், தமிழ்ப் புலவர்களும், பிரபல வர்த்தகர்களும், வெவ்வேறு துறைகளிலே தொண்டாற்றுபவர்களுமாக எல்லோரும் தவருமல் வந்து கூடினர்கள். இந்தியாவிலும் இலங்கையில் வெவ்வேறு பாகங்களிலுமிருந்து அன்பர்களும் அனுதாபிகளும் அனுப்பிய வாழ்த்துச் செய்திகள் பல அன்று வந்து குவிந்தன. இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்து உப அத்தியட்சகர் டாக்டர் ஐவஅர் ஜென்னிங்ஸ், அக் காலத்திலே கல்வி மந்திரியாக

விளங்கிய டாக்டர். C. W. W, கன்னங்கரா, அரசாங்க சபை அங்கத்தினராயிருந்த திரு. S. நடேச பிள்ளை, ஜனுப் D. B. ஜயா, வண. பீற்றர்ப் பிள்ளை முதலாய அறிஞர்கள், சுவாமிகளின் பெருமையையும் அவர் தமிழ் மொழிக்கும் நாட்டுக்கும் செய்துள்ள தொண்டுகளையும் விதந்து விதந்து பேசினுர்கள்.

சுவாமிகள் பேராசிரியராகப் பதவியேற்றபின், கல்விப் பகுதியின் பாட நூற்சபை, பரீட்சைச் சபை, கல்வி ஆராய்ச்சிக் குழு முதலியவற்றிலெல்லாம் அங்கத்தவராக நியமிக்கப்பட்டார்கள். இலங்கையிலே, பாடசாலைகளுக்கான பாடத் திட்டத்தில் "இசை" இடம் பெற்றது. சுவாமிகளது தளராத ஊக்கத்தினுலேயே யாம். "இசை"க்கான பாடத் திட்டத்தினை அமைத்துக் கொடுத்தவர்களும் சுவாமியவர்களே யாவர். பரீட்சைகளுக்குச் 'சமயம்' ஒரு பாடமாக விதிக்கப்பட்டபொழுது, வேதாந்தத்துக்கு ஒரு பாடத்திட்டம் அமைத்துக் கொடுத்தவர்களும் சுவாமியவர்களே யாவர். இலங்கைக் கல்விப் பகுதியினரால் நடாத்தப்பட்ட பரீட்சைகளுக் கெல்லாம் சுவாமிகளும் ஒரு பரீட்சகராக நியமிக்கப்பட் டிருந்தார்கள்.

An a Annamalai Achi

அத்தியாயம் 8

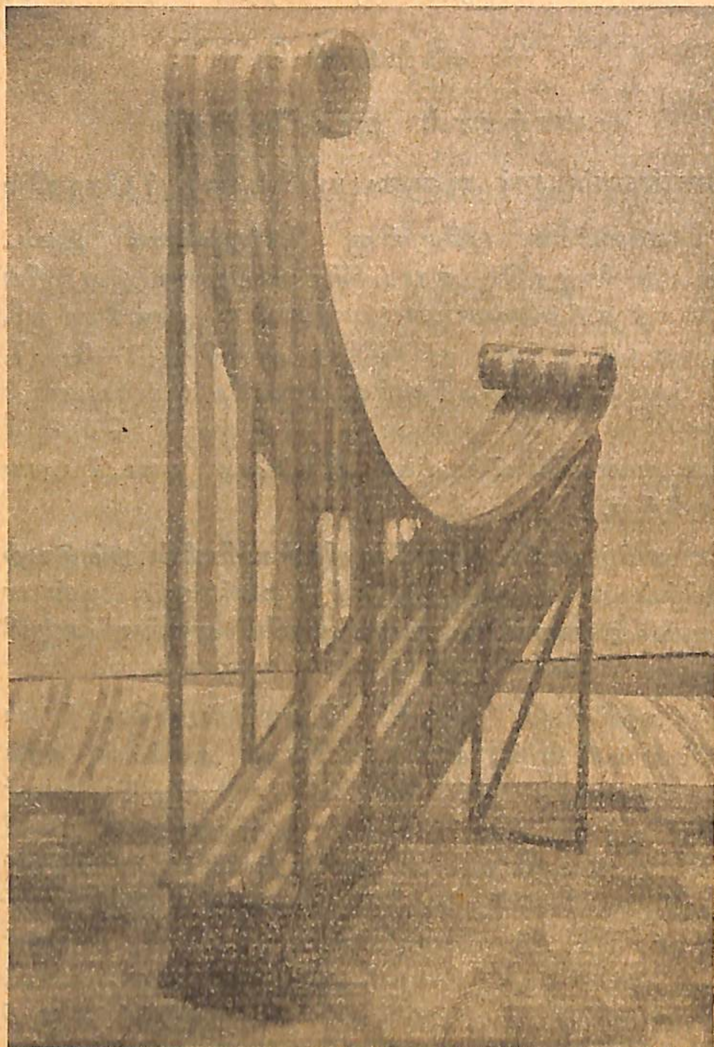
யாழ்நூல் அரங்கேற்றம்

கோள்ளம்பூதூர் ஆளுடைய பிள்ளையார் கோவில்

சுவாமிகள் பதினன்கு ஆண்டுகளாக இடைவிடாது நிகழ்த்திய ஆராய்ச்சியின் பயனுக இயற்றிய இசைத் தமிழ் நூலாகிய 'யாழ்நூல்' அரங்கேற்றம், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சார்பில், (5—6—47, 6—6—47 ஆகிய திகதிகளில்) திருக்கொள்ளம்பூதூர்த் திருக்கோயிலில் ஆளுடைய பிள்ளையார் தெய்வத் திரு முன்னிலையில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுவதாயிற்று.

தமிழ் நாட்டிற் பல்வேறிடங்களினின்றும் இயற்றமிழ்ப் புலவர்களும், இசைப் புலவர்களும், அன்பர்களும் இவ்வரங்கேற்று விழாவில் ஒருங்கு குழுமியிருந்தார்கள்.

அவர்களுள் இசைப் பேராசிரியராகிய திருப்பாம்பரம் ரி. என். சாமிநாதபிள்ளை அவர்கள், கரந்தைக் கவியரசு ஆர். வேங்கடாசலம் பிள்ளை அவர்கள், அக்காலத்தே சென்னை மாகாணத்துக் கல்வி மந்திரியாயிருந்த டி. எஸ். அவிநாசிலிங்கம்செட்டியார் அவர்கள், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப்பேராசிரியர் ஆர். பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள், நாவலர் எஸ். சோமசுந்தர பாரதி அவர்கள், திருப்பராய்த்துறை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தபோவன அதிபர் சுவாமி சித்பவானந்தர் அவர்கள் முதலாயினோர் குறிப்பிடத்தக்கவராவர்.



அடிகளார் புனைந்த ஆதியாழ்

நாச்சியார் நான்மணிமாலை யரங்கேற்றம்

5—6—47 — வியாழக்கிழமை காலையிலே, திருக்கோயில் வரிசையுடன் இயற்றமிழ்ப் புலவர்களும், இசைப் புலவர்களும், ஏனைய பேரறிஞர்களும், தமிழ்ச் செல்வர்களும் புடை சூழ்ந்து வர, அருட்டிரு விபுலானந்த அடிகளார் தெற்குக் கோபுர வாயில் வழியாகத் திருக்கோயிலுக்கு அழைத்துவரப் பெற்றார்கள். அதுபோது, அடிகளாரது யாழ்நூலிற் குறித்த கணக்கின்படி அமைந்த முளரியாழ், சுருதி வீணை, பாரிசாத வீணை, சதுர்த்தண்டி வீணை என்னும் இசைக் கருவிகள் தாங்கிச் செல்லப்பட்டன. அழகிய நாச்சியார் திருமுன்னர் அடிகளார் இயற்றிய 'அழகிய நாச்சியார் நான்மணிமாலை' வித்துவான் ஔவை. துரைசாமிப் பிள்ளை அவர்களாற் படிக்கப் பெற்று அரங்கேறியது.

யாழ்நூல் அரங்கேற்று விழா

பின்னர், திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையாரை வழிபட்டு, ஆளுடைய பிள்ளையாருடன் அடிகளார் அரங்கேற்றுவிழா நிகழும் மண்டபத்தினை அடைந்தார்கள். தேவார இன்னிசையுடன் அரங்கேற்றுவிழா இனிது தொடங்கியது. கோனூர் சமீந்தாரும் திருக்கொள்ளம் பூதூர்த் திருப்பணிச் செல்வரும் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் புரவலரும் ஆகிய திருவாளர் நச்சாந்துப்பட்டி பெ. ராம. ராம. சித. சிதம்பரம் செட்டியார் அவர்கள் விழாவிற்கு வந்திருந்த எல்லோரையும் பேரன்புடன் வரவேற்று, வரவேற்பு நல்லுரையைப் பின்வருமாறு நிகழ்த்தினார்கள்.

சிதம்பரம் சேட்டியாரது வரவேற்புரை

நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பிய ஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் திருநாளாகிய இந்த நல்ல நாளிலே, திருக்கொள்ளம்பூதூர்த் திருக்கோயிலாகிய இவ் வருள் நிலையத்திலே, தமிழன்னையின் திருப்பணி யிற் பெரு விருப்புடைய இயற்றமிழ்ப் புலவர்களும், இசைப் புலவர்களும் தமிழன்பு கெழுமிய ஏனைய தமிழ்ப் பெருமக்களும் ஒருங்கு குழுமியிருக்கும் இவ் வழகிய தோற்றம், தமிழன்னையின் திருவோலக்கச் சிறப்பினை இனிது புலப்படுத்தி, என் உள்ளத்திற் குப் பெருமகிழ்ச்சி தருகின்றது. ஞானத்தின் திரு வுருவாகிய ஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார், திருக்கொள் ளம்பூதூர்ப் பெருமானைப் பாடிப் போற்றும் பெரு விருப்பினுல் இங்கு எழுந்தருளி வந்த காலத்து, ஆற் றிலே பெருவெள்ளம் ஏற்பட்டு, ஓடத்தினைச் செலுத் துவோர் இல்லாத நிலையிலே, கரையில் நின்ற ஓடத் தினைக் கட்டவிழ்த்து,

"கோட்டமே கமழுங் கோள்ளம் பூதூர்
நட்ட மாடிய நம்பனை யுள்கச்
செல்ல வுந்துக சிந்தை யார்தொழ
நல்கு மாறருள் நம்பனே" என்னும்

இன்னிசைத் திருப்பதிகத்தினைப் பாடி, தம் நாவலமே கோலாகச் செலுத்தி ஆற்று வெள்ளத்தைக் கடந்து, இத் திருக்கோயிற் பெருமானைக் கண்டு மகிழ்ந்தது போல, நம் அருட்டிரு விபுலானந்த சுவாமிகளும், பிள்ளையார் அருளிய இன்னிசைச் செழும் பாடல் களை இசைத்து, நல்லிசை வளர்த்த திருநீலகண்ட

யாழ்ப் பாணனரது இசைக்கருவியாகிய செம்முறைக் கேள்வி யென்னும் சகோட யாழின் இயல்பினைக் காணவிரும்பி, காலமென்னும் பேராற்று வெள்ளத் தினைத் தம் கணித நூற் புலமையாகிய கோலினலே கடந்து, பண்டைத் தமிழர் இசைக்கருவி யாகிய யாழின் இயல்பினையும், அக் கருவியில் இசைக்கப் பெற்ற இசைத் தமிழ்த் திறங்களையும் கண்டு மகிழ்ந்து, அம் மகிழ்ச்சியால் விளைந்த பயனைத் தமி ழகம் பெற்றுய்தல் வேண்டுமென்னும் பெருங் கருணை யினலே, இசைத் தமிழ்நூலாகிய யாழ்நூலை இயற்றி யுள்ளார்கள்.

முடியுடை மூவேந்தர்களாலும், குறுநில மன்னர் களாலும், வள்ளல்களாலும் போற்றி வளர்க்கப் பெற்ற தமிழ்மொழியானது புலவர், பாணர், கூத்தர் என்போரால் இயல், இசை, நாடகம் என்னும் மூன்று துறைகளிலும் வளர்ச்சிபெற்றுத் திகழ்ந்தது. பண்டைத் தமிழர்களுடைய மன, மொழி, மெய்களின் ஆற்றலை மிகுவித்து விளங்கிய இம் முத்தமிழ்த் துறையினைப் பிற்காலத்தே உரிமை யிழந்த மக்கள் பேண தொழிந்தனர். அவர்களாற் பேணப்படாது மறைந்துபோன முத்தமிழில் இசைத்தமிழ் என்னும் அருங்கலை நிதியத்தைத் தேடித் தொகுத்து உருப் படுத்தி வழங்கிய பெருமை யாழ்நூ லாசிரியராகிய நம் சுவாமிக ளொருவர்க்கே உரியதாகும்.

தமிழன்னையின் கலைத்திறங்க ளாகிய பழம்பணி புதுக்கியும், புதுப்பணி குயிற்றியும் தமிழகம் தன் னரசு பெற்று உழைத்தற்கேற்ற ஊக்கத்தினை அடிகளார் அருளிய யாழ் நூல், தமிழ் மக்களுக்கு வழங்குவதாகும் என்னும் துணிபுடையேன்.

தமிழ் மக்கள் தன்னரசுபெற்று உரிமையோடும் வாழ்ந்த முன்னளில், முத்தமிழ்த் துறையின் முறை போகிய வித்தகப் புலவர்கள் இயற்றிய தமிழ் நூல்கள், அரசர் பேரவைகளிற் சிறப்புடன் அரங்கேறின என அறிகின்றேம். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனரால் இயற்றப்பெற்ற முழு முதல் நூலாகிய தொல்காப்பியம், நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவையில் அதங்கோட்டாசான் என்னும் பேராசிரியர் முன்னிலையிலே, அரங்கேறிய தென அறிகின்றேம். தமிழரது அரசியல் உருப்பெற்று வரும் இக்காலத்தே,நம் சுவாமிகள் இயற்றிய இசைத்தமிழ் நூலாகிய யாழ் நூலானது, முழுமுதற் கடவுளின் பேரவையாகிய இத் திருக்கொள்ளம் பூதூர்த் திருக் கோயிலிலே, இயலிசைத் தலைவராகிய ஆளுடைய பிள்ளையார் திரு முன்னிலையிலே அரங்கேறப் பெறுகின்றது. ஆயிரம் யாண்டுகளாக நம் முன்னேர் பெருத பெரு மகிழ்ச்சியினை, யாழ் நூல் அரங்கேற்று விழாவாகிய இந் நாளிலே நாம் பெற்று மகிழ்கின்றேம். இம் மகிழ்ச்சியினை நம் தமிழகத்தார்க்கு வழங்கியருளிய இறைவன் திருவருளை இறைஞ்சி நின்று, இவ்வரங்கேற்று விழாவினைச் சிறப்பிக்க வேண்டும் என்னுந் தமிழார்வத்தால், தமிழகத்துப் பல வேறு இடங்களினின்றும் வந்து குழுமிய தமிழ்ப் பேரறிஞர்களாகிய உங்கள் அனைவரையும் என் உளங்கனிந்த அன்புடன் வரவேற்கின்றேன்.

யாழ் நூலாசிரியராகிய சுவாமிகள், தாம் பதினன்கு ஆண்டுகளாக ஆராய்ந்து கண்ட இசை முடிபுகளை நம்மனேர்க்கு எடுத்துரைக்கும் பெரு

விருப்புடன் இன்று இங்கு எழுந்தருளப் பெற்றது, தமிழ் மக்களின் தவப்பேறே யாகும். நமது நிகழ் காலச் செயலாகிய இப்பேற்றினால், நம் தமிழகத்தின் சென்ற காலத்தின் பழுதிலாத் திறமும், இனி யெதிர் காலத்தின் சிறப்பும் நமக்கு இனிது புலனாகின்றன. சுவாமிகள் கண்டுணர்த்திய கணக்கின்படி புதுவதாக அமைக்கப் பெற்ற முளரியாழ், சுருதி வீணை, பாரிசாத வீணை, சதுர்த்தண்டி வீணை என்னும் இசைக் கருவிகள் இங்கு உள்ளன. அரங்கேற்று விழா நிகழும் இவ்விரண்டு நாட்களிலும், யாழ் நூலாசிரியராகிய நம் சுவாமிகள், பண்டைத் தமிழர் கண்டுணர்ந்த இசை நுட்பங்களை எடுத்து விளக்குவார்கள்.

அதன் பின்னர், அண்ணல் அடிகளார் தமது நுண்ணிய பேரறிவாகிய மத்தால் இசைக்கடல் கடைந்து, நம்மனோர்க்கு எடுத்தளித்த இன்னமிர்தமாகிய பழந்தமிழிசையுருவங்கள் சிலவற்றைச் சங்கீதக் கலாநிதி திரு. பொன்னையா பிள்ளையவர்களின் புதல்வராகிய சங்கீத பூஷணம் திரு க. பொ. சிவானந்தம் பிள்ளையவர்கள், அடிகளார் கருத்தின்படி புதிய இசைக் கருவிகளில் இசைத்துக் காட்டுவார்கள்.

தமிழகத்தாரால் நன்கு மதிக்கப் பெற்ற பெரும் புலவர்களும் இசைவாணர்களும், எமது வேண்டுகோட்கிணங்கி, இவ் வரங்கேற்று விழாவினைச் சிறப்பிக்க முன் வந்துள்ளனர்.

நல்லிசை ஞான சம்பந்தர் அருளிய தேவாரத் தமிழில் ஈடுபட்டு, இத் திருக் கொள்ளம் பூதூர்த் திருப்பணியினை ஆர்வத்துடன் நிறைவேற்றிய எனது

தந்தையாரவர்களின் பேரன்புக்குரிய நிலையமாகிய இத் திருக்கோயிலிலே, இசைத் தமிழ் நூலாகிய யாழ் நூலினை அரங்கேற்ற இசைந்த கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார்க்கு என் உளமார்ந்த நன்றி உரியதாகுக.

எமது வேண்டுகோட் கிணங்கித் தமக்குரிய பல் வகை அலுவல்களையும் பொருட்படுத்தாது, செந் தமிழ்த் தாயின் திருவடித் தொண்டினையே பெரி தெனக் கருதி, இவ் விழாவிற்கு வந்துள்ள பெருமக்க ளனைவர்க்கும் என் உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக் கின்றேன்.

யாழ் நூல் அரங்கேற்று விழாவினைச் சிறப்பிக்க வந்த பெரியோர்களுக்கு வேண்டும் இட வசதிகளை இடத்திற்கும் காலத்திற்கும் ஏற்ப, எங்களால் இயன்ற அளவு செய்துள்ளோம். உபசரித்துப் போற்றும் வகையில் எங்களை யறியாது குறைபாடுகள் இருத்தல் கூடும். அவற்றை உளங் கொள்ளாது இவ் விழாவினை நன்கு சிறப்பித் தருளும்படி தமிழ்ப் பெரு மக்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

'ஞாலம் நின்புக ழேமிக வேண்டுந் தேன்
ஆலவாயி லுறையுமெம் ஆதியே......'

அடிகளார் இசைவிளக்கம்

பின்பு, யாழ்நூ லாசிரியராகிய அடிகளாரவர்கள் யாழ் நூலை அரங்கேற்று முகமாகத் தாம் பதி னன்கு ஆண்டுகளாக உழைத்து ஆராய்ந்து அறிந்த இசைநூ லுண்மைகளை எடுத்துக்காட்டி விரிவாக விளக்கினர்கள்.

கந்தசாமிப் பிள்ளையின் பாராட்டுரை

அதன் பின், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க அமைச்சர் திரு. நீ. கந்தசாமிப் பிள்ளையவர்கள், பண்டை இசைத் தமிழ் மீளவும் வளம் பெற்றுப் பரவும் வண்ணம் பல்லாண்டுகளாக மறைந்து கிடந்த பழந் தமிழிசையினையும் அவ் விசையினை இசைத்தற்குரிய பழந் தமிழ்க் கருவியாகிய யாழினையும் உருவாக்கித் தந்த யாழ் நூலாசிரியர் அருட்டிரு. விபுலானந்த அடிகளாரது பேரருட் டிறத்தினை வியந்து பாராட்டினார்கள்.

ஏனோர் பாராட்டுரைகள்

சென்னைமாநிலக் கல்வி அமைச்சர் திரு. தி. சு. அவிநாசிலிங்கம் செட்டியார் அவர்களும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறைத் தலைவர் திரு. ஆர். பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்களும் அடிகளாரது தமிழ்த் தொண்டினையும் புலமை மாண்பினையும் எடுத்துரைத்துப் பாராட்டினார்கள்.

சிவானந்தம் பிள்ளை போற்றுப் பெறுதல்

பிற்பகல் நான்கு மணிக்கு, சங்கீத பூஷணம் க. பொ. சிவானந்தம் பிள்ளை அவர்கள், யாழ்நூலாசிரியர் கண்டமைத்த பாரிசாத வீணையிலும் சதுர்த் தண்டி வீணையிலும் முறையே சங்கராபரணம், அரிகாம்போதி, பந்துவராளி என்னும் நிறங்களையும், மாயா மாளவ கௌளை, கானமூர்த்தி, காயகப்பிரியா, தவளாம்பரி என்னும் நிறங்களையும் இசைத்துக்காட்டி எல்லோரையும் மகிழ்வித்தார்கள். கல்வி யமைச்சரவர்கள், அடிகளார் கருத்தின்படி, "வீணை வித்தகன்"

என்ற பட்டத்தினைத் திரு. சிவானந்தம் பிள்ளை அவர்களுக்குப் பொற் பூவுடன் சூட்டினார்கள்.

வெள்ளி நிகழ்ச்சி

6—6—47 - வெள்ளிக்கிழமை காலை, இயலிசைப் புலவர் பேரவையில் யாழ்நூ லாசிரியர் அடிகளார் வந்து அமர்ந்தார்கள். பேராசிரியர், நாவலர் ச. சோம சுந்தர பாரதியவர்கள் அடிகளாரது புலமைத் தொண்டினால் நாட்டிற்கு உளதாம் பயனை உருக்கமாக எடுத்துரைத்துப் பாராட்டினார்கள். பின்னர், அவர்கள் யாழ் நூலாசிரியரைப் பாராட்டிப் பாடிய பாடல்கள் படிக்கப் பெற்றன. தமிழ் வளர்ச்சியிற் பேரார்வமுடைய "குமரன்" ஆசிரியர் மகளிரில்லம் சொ. முருகப்பா அவர்களும், தமிழ்ப் பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களும், வித்துவான் ஔவை. துரைசாமிப் பிள்ளை அவர்களும் அடிகளாரது முத்தமிழ்ப் புலமையினையும் அதனால் தமிழ்நாடு உய்ந்த திறத்தினையும் வியந்து பாராட்டினார்கள்.

பிற்பகல் நிகழ்ச்சி

பிற்பகல் நான்குமணிக்குச் சென்னைப் பல்கலைக் கழக இசைப் பேராசிரியர் P. சாம்பமூர்த்தி ஐயரவர்கள், அடிகளார் யாழ்நூலிற் காட்டியுள்ள அரிய இசைக் கருத்துக்கள் சிலவற்றை எடுத்துக் காட்டி விளக்கினார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட சில பொருள்களை யாழ்நூ லாசிரியர் அடிகளார் இனிது விளக்கிய பின்னர், வீணை வித்தகர், சங்கீத பூஷணம் க. பொ. சிவானந்தம் பிள்ளையவர்கள் யாழ் நூலிற் கண்ட கணக்கின்படி யமைந்த சுருதி வீணையில் பண்டைத்

தமிழர் இசையுருவாகிய ஏழ் பெரும் பாலைகளைக் கிரக சுவரம் மாற்றி யிசைக்கும் முறையில் இனிமையாக வாசித்து, எல்லோரையும் மகிழ்வித்தார்கள். யாழ் நூலாசிரியரின் மாணவராகிய வித்துவான் க. வெள்ளை வாரணனாரவர்கள், அடிகளார் தமிழ் மொழிக்குந் தமிழர்களுக்குஞ் செய்த பேருதவியினை எடுத்துரைத்து வணங்கினார்கள்.

விழா நிறைவேற்றம்

பின்னர், கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்க அமைச்சர், திரு. நீ. கந்தசாமிப் பிள்ளையவர்கள், இவ்விழாவினைச் சிறப்புடன் நிகழ்த்தி யாழ்நூலை வெளியிட்ட உயர் திருவாளர் கோனூர் சமீந்தார், பெ. ராம. ராம. சித. சிதம்பரஞ் செட்டியார் அவர்களுக்கும், அவர்கள் குடும்பத்தார் திரு. இலட்சுமணன் செட்டியார், மாணிக்கஞ் செட்டியார் ஆகியவர்கட்கும் இவ்விழா விற் கலந்துகொண்ட கல்வியமைச்சர் திரு. அவிநாசி லிங்கம் செட்டியார் முதலிய பெருமக்களுக்கும் புலவர் பெருமக்களுக்கும் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தின் சார்பாக நன்றி கூறினார்கள். திருமுறை யிசை யுடன் அரங்கேற்றுவிழா இனிது நிறைவெய்தியது.

அன்றிரவு, மலர்புனை யோடத்தில் ஆளுடைய பிள்ளையாரை எழுந்தருளச் செய்து திருமுறை யிசை யுடனும் நாதசுர இயக்கங்களுடனும் திருவீதியுலா இனிது நிறைவெய்தியது.

அத்தியாயம் 9

அடிகளார் பெரும் பிரிவு

சுவாமிகள் அயர்ச்சியுறல்

யாழ் நூலை அரங்கேற்றி முடித்த பின்னர், சுவாமிகள், 30—6—47ல் கொழும்புக்குத் திரும்பி வந்தார்கள். யாழ் நூல் அரங்கேற்றத்துடன் தொடர்பு பட்ட முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தமையா லும், தென்னிந்தியாவிலிருந்து கொழும்புக்கு வந்த தனல் ஏற்பட்ட களைப்பினலும் சுவாமிகளுடைய உடல் சிறிது தளர்ந்திருந்தது. உடல் வாடியிருந்த போதும், அவர்களுடைய உள்ளம் சிறிதேனும் சோர் வடையவில்லை.

அடிகளார் ஆர்வமும் நோய்வாய்ப்படலும்

தமிழிசை நுட்பங்களை யெல்லாம் தெளிவாகக் காட்டி யாழ் நூலை ஆங்கிலத்தில் இயற்றவேண்டு மென்றும், சைவ சித்தாந்த நூல்களை யெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்றும், திருக்குறளுக்குச் செம்மை சான்ற மொழிபெயர்ப்பும் விளக்கமும் எழுதிப் பதிப்பிக்க வேண்டுமென்றும் சுவாமிகள் கூறிக்கொண் டிருந்தார்கள். தமது உடல் நலத்தைச் சிறிதும் அவர்கள் பொருட்படுத்தினரல் லர். எனவே, சுவாமிகள் நோய்வாய்ப்பட்டார்கள்.

இறைவனடி சேர்தல்

நோய் தணியாமையினல், அவர்ள் சகல வசதி களுங் கொண்ட கொழும்பு வைத்தியசாலை யொன் றிற் சிகிச்சை பெறச் சென்றிருந்தார்கள். நிலைமை

மிகவும் கவலைக் கிடமாகிக்கொண்டு வந்ததைக் கண்டு, இராமகிருஷ்ண மடாலயத்தினரும் அன்பர்கள் பிறருமாக, சுவாமிகளுக்கு அமைதியான தோர் சூழ்நிலையை ஆக்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், சுவாமிகள் (19—7—49) சனிக்கிழமை இரவு ஒன்றரை மணியளவில்—தமது ஐம்பத்தைந்தாவது வயதில்—பரமபத மடைந்தார்கள்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல் 3 மணியளவில், சுவாமிகளுடைய பூத உடல் வெள்ளவத்தையிலுள்ள இராமகிருஷ்ண மடாலயத்துக்கு எடுத்து வரப்பட்டது. சுவாமிகளின் திருவுடலைத் தரிசிப்பதற்காகக் கொழும்பிலும் பிறவிடங்களிலுமிருந்து ஏராளமான மக்கள் அங்கே வந்து குழுமியிருந்தார்கள். பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்களும் மாணவர்களும் வந்திருந்தார்கள். மட்டக்களப்பிலிருந்து சுவாமிகளுடைய உறவினரும் பலர் வந்திருந்தார்கள். அப்போது இலங்கைக்கு விஜயஞ் செய்திருந்த நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளையவர்களும் அன்று அங்கே பிரசன்னமாயிருந்து, சுவாமிகளுக்குத் தமது காணிக்கையைச் செலுத்தினர்கள்.

மலர் மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மடாலய மண்டபம், அன்று பொலிவுற்றதாய்க் காட்சியளித்தது. மண்டபத்தின் நடுவண், வெண்ணிறமான பேழை யொன்றில், சுவாமிகளுடைய பூதவுடல் வைக்கப்பட்டிருந்தது. வந்தோ ரனைவரும் மலர் தூவி வணக்கஞ் செலுத்தினர்கள்; தூபமு மிட்டார்கள். தேவார, திருவாசகங்கள் அன்பர்கள் பலராற் பாடப்பட்டன.

பிரிவு நிலைப் பேச்சுக்கள்

சுவாமிகளின் தனிப் பெருமையினைக் கூறுவதற்காக எழுந்த பிரதி வித்தியாதிபதி திரு. கே. எஸ். அருள்நந்தியவர்கள், கவலை நெஞ்சை அள்ள - ஒவ்வொரு சொல்லாக - விம்மலுடன் சுவாமிகளின் பிரிவைப்பற்றி எடுத்துரைத்து, ஈழ நாட்டின் தனிப் பெரும் புலவராகத் திகழ்ந்த அடிகளாரின் பிரிவு ஈழ நாட்டுக்கு மட்டு மன்றி, இந்தியாவுக்கும் ஈடு செய்ய முடியாத நஷ்டமென்று குறிப்பிட்டார்கள்.

அடுத்தபடியாக, நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளையவர்கள், "ஈழ நாட்டின் - தமிழ் நாட்டின் - சுடர் இன்று அணைந்து விட்டது. இது ஈழ நாட்டுக்கு மட்டுமன்றித் தமிழ் நாடு முழுவதற்குமே தீராத நஷ்டந்தான். அவர் மறைவுக்கு உண்மையில் துக்கப்படவேண்டியவன் நான். ஏனெனில், சுவாமிகள் என்னைத் திருச்சி ரேடியோவில் கவியரங்கு நடைபெற்றபோது சந்தித்து ஈழ நாட்டுக்கு வர வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள்; வந்தேன். ஆனால், நான் வந்தபோது, 'அவருக்கு மிகவும் கடுமையான சுகவீன' மென நண்பரொருவர் கூறினர். இன்று சுவாமிகள் சுவர்க்க வாசம் செய்யப் புறப்பட்டு விட்டார்கள். அவரின் ஞாபகார்த்தமாக அவர் விட்டுச் செல்லும் சேவைகளை நாம் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்" என்று கூறி, சுவாமிகள் துறவொழுக்கத்தை மேற் கொண்டிருந்தும் தமிழ் மொழிக்கும் அருங் கலைக்கும் ஆற்றிய தொண்டுகளை எடுத்துக் காட்டினர்கள். அதன் பின், தென்காசி அருணசலம் பிள்ளையவர்கள் வெகு உருக்கத்துடன் பேசினர்கள்.

அடிகளார் பூதவுடல் மட்டக்களப்புச் சேர்தல்

மாலை 6 மணியளவில், சுவாமிகளுடைய பூதவுடலினை, மலர் மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இரதம், கோட்டைப் புகையிரத நிலையத்துக்குச் சுமந்து சென்றது. ஊர்வலத்தின்போது பண்ணுடன் சிவபுராணம் பாடப்படுவதாயிற்று. புகையிரத நிலையத்தில், கொழும்பிலுள்ள பிரமுகர்களும், ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும், தமிழன்பு பூண்ட பொதுமக்களுமாகச் சேர்ந்து நின்று தமது இறுதி மரியாதையைச் செலுத்தி, அடிகளாரின் பூதவுடலை அன்னாரின் ஜனன பூமியாகிய மட்டக்களப்புக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்.

திங்கட்கிழமை காலை 10-மணியளவில், சுவாமிகளின் திருவுடலைத் தாங்கிச் சென்ற புகையிரதம், மட்டக்களப்புப் புகையிரத நிலையத்தை அடைந்தது. இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் இலங்கைக் கிளையின் தலைவர், சுவாமி சித்தாத்மானந்தரவர்களும், பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பகுதி விரிவுரையாளர் டாக்டர், க. கணபதிப் பிள்ளை அவர்களும், சுவாமி நடராஜானந்தர், திருக்கோணமலை திரு. இராஜவரோதயர் முதலிய பிரமுகர்களும், அடிகளாரின் மாணவர் பலரும் அப் புகையிரதத்திலேயே சென்றிருந்தார்கள்.

என்றுமே கூடாத பெருங் கூட்டம் மட்டக்களப்புப் புகையிரத நிலையத்திற் கூடியிருந்தது. அதில் இந்துக்கள், பௌத்தர்கள் கிறிஸ்தவர்கள், முஸ்லிம்கள் ஆகிய எல்லோரும் வேறுபாடின்றிக்

கலந்துகொண்டார்கள். பட்டணத்திலுள்ள 14 பாட சாலை மாணவ மாணவிகளும் ஆசிரியர்களும் அங்கே அணிவகுத்து நின்றார்கள். ஸ்தாபனங்களும் கடைக ளும் மூடபெற்றிருந்தன. நீதி மன்றங்கள், அரசாங்க அலுவலகங்க ளெல்லாம் அன்று வழக்கத்துக்கு முன்னதாகவே மூடப்பட்டன.

பூதவுடல் ஊர்வலம்

புகையிரத நிலையத்திலிருந்தே ஊர்வலம் ஆரம்ப மாயிற்று. வீதிவழியாக உடற்சேமப் பெட்டியின் முன்னும் பின்னுமாக - ஏறக்குறைய இரண்டு மைல் தூரம் வரை - அன்பரும், அரசினர் ஆசிரிய கலா சாலை மாணவ மாணவிகளும் ஈண்டித் தொடர்ந்து வந்தனர். தேவாரம், திருவாசகம், சிவபுராணமாதி யன ஓதவும், இன்னிசை வாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும், இடை யிடையே சங்கு சேகண்டிகளுடன் "ஜெய" கோஷம் முழங்கவும், ஊர்வலம் பட்டணத்தின் பிர தான வீதிவழியாகச் சென்று ஸ்ரீ விவேகானந்த வித்தியாலயத்தை அடைந்தது. அங்கே விசேஷமாக அமைக்கப்பட்டிருந்த மேடையில் மாலை மூன்றரை மணி வரை அடிகளாரின் திருவுடல், பொதுமக்கள் தரிசிப்பதற்காக வைக்கப்பட்டிருந்தது. மட்டக்களப் பின் வெவ்வேறு பாகங்களிலிருந்தும், திருக்கோண மலை, யாழ்ப்பாணம் ஆதியான இடங்களிலிருந்தும் மக்கள் கூட்டங் கூட்டமாக வந்து சுவாமிகளின் திரு வுடலைத் தரிசித்துவிட்டுச் சென்றார்கள்.

சுவாமிகளின் பிறந்தவூராகிய காரை தீவிலேயே சமாதியை அமைக்கவேண்டுமென்று அடிகளாரின்

இனத்தவர்கள் பலர் விருப்பங் கொண்டிருந்தார்கள். அடிகளார் உயிரோடிருந்த காலத்திலே தெரிவித்துக் கொண்ட விருப்பத்தின்படியும், முற்றுந் துறந்த அடிகளாரின் திருவுடலுக்கு, அவர் இனபந்துக்கள் மட்டுமல்ல, மட்டக்களப்பு மக்கள் யாவருமே உரிமை யுடையவர்கள் என்ற காரணத்தினுலும், அடிகளாரது சேவையின் பயனுக மலர்ந்ததும், தாகூரின் 'சாந்தி நிகேதனம்' போன்றதும், கல்லடி உப்போடையி லமைந்ததுமான சிவானந்த வித்தியாலயத்திலேயே அவர்களது திருவுடலை அடக்கஞ் செய்யவேண்டு மென்று பெரியோர்களால் திர்மானிக்கப்பட்டது.

பிற்பகல் மூன்று மணியளவில், விவேகானந்த வித்தியாலயத்திலிருந்து மீண்டும் ஊர்வலம் ஆரம்ப மாயிற்று. முன்போலவே இவ் வூர்வலத்தின்போ தும் சனக் கூட்டம் அதிகமா யிருந்தது. மட்டக் களப்பு ஆசிரிய கலாசாலை மாணவர்கள் நூற்றுக் கதிகமானோர் காவிநிறக் கொடிகளுடன் இருவரிருவ ராக அணி வகுத்து முன்னே செல்லவும், ஆசிரிய மாணவிகள் இருநூற்றுக் கதிகமானோர் பிற பெண் பாலருடன் இருவ ரிருவராக அணிவகுத்து இனிய பிரார்த்தனைக் கீதங்கள் பாடிக்கொண்டு பின்னே செல்லவும், பிரமுகர்களும் அடிகளாரது நண்பர்களும் ஊதுபத்தி சாம்பிராணி புகைத்துச் செல்லவும், அழ கிய பல்லக்கில் அடிகளாரது திருவுடல் வீதி வழியே சுமந்து செல்லப்பட்டது. வாயிலுக்கு வாயில் நிறை குடங்கள் வைத்து அதற்கு ஆராதனைகள் நடை பெற்றன.

ஊர்வலமானது நாவற்குடா, நொச்சிமுனை, மஞ்சந் தொடுவாய் ஆகிய கிராமங்க ளூடாகச் சென்று, இரவு ஏழரை மணியளவிற் சிவானந்த வித்தியாலயத்தை அடைந்தது. அங்கும், "சிவபுரி" என்னுங் கட்டிடத்தில், மக்கள் தரிசனத்துக்காக ஒரு மணி நேரம் வரை சுவாமிகளின் திருவுடல் வைக்கப் பட்டிருந்தது.

விசேட அபிடேகம்

வித்தியாலயத்திலே சுவாமிகள் தங்கியிருந்து, போதனை புரிந்துவந்த ஆலமரத்தின் கீழ், சுவாமி களின் சமாதி விசேடமாகத் தயார் செய்யப்பட்டிருந் தது. அதனருகே மின்சார விளக்குகளால் அலங் கரிக்கப்பட்டிருந்த பூப்பந்தரிலே உடற்சேமப் பெட் டியை வைத்து, சுவாமிகளின் ஆத்ம சாந்திக்காக விசேட அபிடேகமும் செய்யப்பட்டது.

இரங்கலுரை

அடிகளாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பற்றியும் அவர்கள் செய்த பலவாய சேவைகளைப் பற்றியும் இந்துக்கள், முஸ்லிம்கள், கிறிஸ்தவர்கள், பௌத்தர் கள் ஆகிய அறிஞர்கள் பலர் பல மொழிகளிலும் பேசினார்கள். தேவாரங்களும், தனிப்பாடல்களும், நெஞ்சை யள்ளும் இரங்கற் பாக்களும் பாடப்பட்டன.

பிரார்த்தனை

பின்னர், அடிகளாரின் திருவுடல் சமாதிக் கருகில் அமைக்கப்பட்டிருந்த மேடைக்குக் கொண்டு

வரப்பட்டதும், அமைதியான பிரார்த்தனைகள் ஆரம்பமாயின. பௌத்த ஆகமங்களிலிருந்து சிங்கள-பாளி மொழிகளிற் பிரார்த்தனை செய்யப்பட்டது. பகவத் கீதையிலிருந்து சில சுலோகங்கள் வாசிக்கப்பட்டன. குர் ஆன் பிரார்த்தனைப் பாடல்கள் ஓதப்பட்டன. கிறிஸ்தவ வேதமான விவிலிய நூலிலிருந்தும் மிகவும்



அடிகளார் சமாதி

பொருத்தமான பகுதியொன்று வாசிக்கப்பட்டது. திருவாசகமும் திருப்பொற் சுண்ணமும் இசைக்கப்பட்டன. சுவாமி சித்தாத்மானந்தரவர்கள் சமஸ்கிருதத்திற் பிரார்த்தனை நிகழ்த்தினார்கள்.

சமாதிப்பாடு

அதன் பின், இரவு பத்து மணியளவில், சுவாமிகளின் திருவுடலானது ஆலின்கீழமைக்கப்பட்டிருந்த

கல்லறையில் - விபூதி, கர்ப்பூரம் ஆகியவற்ருல் மறைக்கப்பட்டுச் - சமாதி வைக்கப்பட்டது.

கீழக் கடலிற் கிளர்ந்த கதிரவன்மேல்
ஆழக் கடலில் அடைந்தாற்போல்—ஈழத்(து)
எழுந்திசையே கோள்விபுலா நந்த அடிகள்
தொழுந்தகைய ராஞர் தொடர்ந்து.
